

Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2010

Χρηματοπιστωτική, οικονομική και κοινωνική κρίση: συστάσεις σχετικά με τα μέτρα και τις πρωτοβουλίες που θα πρέπει να αναληφθούν (ενδιάμεση έκθεση)

P7_TA(2010)0376

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Οκτωβρίου 2010 σχετικά με τη χρηματοπιστωτική, οικονομική και κοινωνική κρίση: συστάσεις για τα ενδεικνυόμενα μέτρα και πρωτοβουλίες (ενδιάμεση έκθεση) (2009/2182(INI))

(2012/C 70 E/03)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την απόφασή του της 7ης Οκτωβρίου 2009 σχετικά με τη σύσταση, τις αρμοδιότητες, την αριθμητική σύνθεση και τη διάρκεια της εντολής της Ειδικής Επιτροπής για τη Χρηματοπιστωτική, Οικονομική και Κοινωνική Κρίση ⁽¹⁾, που εγκρίθηκε σύμφωνα με το άρθρο 184 του Κανονισμού του,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 48 του Κανονισμού του,
- έχοντας υπόψη την έκθεση της Ειδικής Επιτροπής για τη Χρηματοπιστωτική, Οικονομική και Κοινωνική Κρίση (A7-0267/2010),

Αίτια

1. σημειώνει ότι τα αίτια για την παρούσα κρίση είναι πολλαπλά και οι συνέπειές της τόσο άμεσες όσο και μακροπρόθεσμες, και ότι αρκετά προειδοποιητικά σήματα αγνοήθηκαν και η κλίμακα της κρίσης, όπως επίσης ο αντίκτυπος και οι δευτερογενείς επιπτώσεις της, υποτιμήθηκαν·
2. διαπιστώνει ότι η κρίση, που ξεκίνησε από τις ΗΠΑ και τη φούσκα των ενυπόθηκων δανείων μειωμένης εξασφάλισης (subprimes), είχε ρίζες που ανάγονται σε πιο μακρινό παρελθόν·
3. διαπιστώνει ότι οι παγκόσμιες ανισορροπίες, η ρυθμιστική διακυβέρνηση (υπαγωγή σε κανονιστικές διατάξεις και εποπτεία) και η νομισματική πολιτική – μαζί με ειδικούς παράγοντες εγγενείς στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, όπως είναι η πολυπλοκότητα και η έλλειψη διαφάνειας των χρηματοπιστωτικών προϊόντων, τα συστήματα αμοιβών βραχυπρόθεσμης στόχευσης και τα ανεπαρκή επιχειρηματικά πρότυπα – είναι οι κύριοι παράγοντες που συνέβαλαν στην παρούσα χρηματοπιστωτική κρίση·
4. θεωρεί ότι ο πολλαπλασιασμός των συγκρούσεων συμφερόντων, των κατεστημένων συμφερόντων και των περιπτώσεων εμπλεκόμενων «πολύ κοντινών για να μιλάνε» στον χρηματοπιστωτικό τομέα επιδείνωσε σε ορισμένες περιπτώσεις την κρίση·
5. σημειώνει ότι η επεκτατική νομισματική πολιτική των ΗΠΑ ευνόησε μια περίσσεια ρευστοτήτων σε αναζήτηση υψηλής απόδοσης και την ανάπτυξη εγχώριας ζήτησης βασισμένης στην καταναλωτική πίστη, άρα επίσης τη χρέωση των νοικοκυριών, καθώς και υψηλές κυβερνητικές δαπάνες που χρηματοδοτούνται μέσω φθηνής πρόσβασης σε κεφάλαια·
6. σημειώνει ότι στις χρηματοπιστωτικές αγορές υπήρξε κερδοσκοπική συμπεριφορά, με μερικούς επενδυτές να αναλαμβάνουν πολύ μεγάλους κινδύνους, κατάσταση που επιδεινώθηκε από το ολιγοπώλιο στον τομέα των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας· σημειώνει ότι οποιαδήποτε οικονομία της αγοράς λειτουργεί βέλτιστα όταν συνοδεύεται από δημοκρατικά συμφωνημένους, διαφανείς, πολυεπίδεδους ρυθμιστικούς κανόνες, τους οποίους συμπληρώνουν υγιής δεοντολογία και ηθική, που ενθαρρύνουν υγιή χρηματοπιστωτικά και οικονομικά συστήματα και δεν προξενούν βλάβη στην πραγματική οικονομία·
7. σημειώνει ότι ο πολλαπλασιασμός πολύπλοκων και εκτός ισολογισμού προϊόντων (SPV - φορείς ειδικού σκοπού, CDO - ομόλογα διασφαλισμένα με απαιτήσεις, CDS - συμφωνίες ανταλλαγής κινδύνων αθέτησης, κτλ.) και τα σχήματα τιτλοποιήσεων που προκύπτουν από ένα μη ρυθμιζόμενο παράλληλο τραπεζικό σύστημα αύξησαν τους συστημικούς κινδύνους αντί να τους μειώσουν· σημειώνει ότι τα ιδρύματα που συγκεντρώνουν τη δραστηριότητά τους στους αποταμιευτές και στην παροχή χρηματοδότησης σε MME έχουν αποδείξει την αξία τους·

(¹) EE C 230 E, 26.8.2010, σ. 11.

Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2010

8. πιστεύει ότι η απουσία ενός περισσότερο βιώσιμου μοντέλου παραγωγής, διανομής και κατανάλωσης, ενώ σημειώνονται αλλαγή του κλίματος, απώλεια βιοποικιλότητας και εξάντληση φυσικών πόρων, εντάσσεται στα βαθύτερα αίτια της κρίσης·

9. θεωρεί ότι οι δομές οικονομικής και χρηματοπιστωτικής διακυβέρνησης που υπήρχαν πριν από το ξέσπασμα της κρίσης, είτε σε παγκόσμιο επίπεδο, είτε στις ΗΠΑ, είτε στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν διέθεταν συνοχή και συνέπεια ως προς τον διαχωρισμό μεταξύ μακροπροληπτικής και μικροπροληπτικής εποπτείας, επέδειξαν υπέρμετρη προσήλωση στην «εκ των κάτω προς τα άνω» μικροπροληπτική εποπτεία των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και στην εποπτεία των μακροοικονομικών δεικτών σε επίπεδο χώρας, ενώ ταυτόχρονα παραμέλησαν τη συστημικής εμβέλειας ανάλυση των χρηματοπιστωτικών και μακροοικονομικών εξελίξεων, η οποία θα απαιτούσε την παρακολούθηση της διασύνδεσης μεταξύ χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και μεταξύ χωρών·

10. διαπιστώνει ότι η παγκοσμιοποίηση αναπτύχθηκε χωρίς παράλληλα να αναδυθούν ή να εξελιχθούν δομές παγκόσμιες διακυβέρνησης που να συνοδεύουν τη συσσωμάτωση των αγορών, ιδίως όσον αφορά τις παγκόσμιες ισορροπίες ή ανισορροπίες και τις χρηματοπιστωτικές αγορές, και θεωρεί τη διαδικασία G20 ως βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση αλλά επισημαίνει ότι είναι αναγκαία η αποτελεσματική εκπροσώπηση της θέσης της ΕΕ στη G20·

11. διαπιστώνει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση αναγνώρισε την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις των Συνθηκών για την ΕΕ τον Ιούλιο του 1990, κάτι που συνετέλεσε στην οικονομική ανάπτυξη· σημειώνει, ωστόσο, ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων δεν συνοδεύονταν από εναρμόνιση της φορολογίας της αποταμίευσης, από επαρκές διασυννοριακό ρυθμιστικό πλαίσιο ή από εποπτεία σε ευρωπαϊκό επίπεδο·

12. καταδικάζει το γεγονός ότι, στο παρελθόν, οι αρχές του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης (ΣΣΠ) δεν τηρήθηκαν πάντοτε πλήρως και σημειώνει ότι έχουν σημειωθεί σημαντικές αποκλίσεις μεταξύ των οικονομιών της ευρωζώνης·

13. παρατηρεί ότι η έλλειψη κατάλληλου ρυθμιστικού πλαισίου και στιβαρής εποπτείας, και η παντελής έλλειψη εργαλείων διαχείρισης έκτακτης ανάγκης για την περίπτωση τραπεζικής κρίσης, κατέδειξαν πόσο δρόμο έχει ακόμη μπροστά της η Ευρωπαϊκή Ένωση μέχρι να αποκτήσει μηχανισμούς κατάλληλους να διαχειριστούν τις προκλήσεις πολιτικής που συνδέονται με την ύπαρξη εσωτερικής αγοράς και συσσωματωμένου χρηματοπιστωτικού συστήματος· επισημαίνει ιδίως την απουσία διασυννοριακού μηχανισμού αντιμετώπισης χρεωκοπίας·

Αποτελέσματα

14. διαπιστώνει ότι το δημόσιο έλλειμμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση αυξήθηκε από 2,3 % του ΑΕγχΠ το 2008 σε 7,5 % το 2010 και, σύμφωνα με τη Eurostat, από 2 % σε 6,3 % στην ευρωζώνη, ενώ το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕγχΠ αυξήθηκε από 61,6 % το 2008 σε 79,6 % το 2010 στην Ευρωπαϊκή Ένωση και από 69,4 % σε 84,7 % στην ευρωζώνη, με αποτέλεσμα να εκμηδενιστούν μέσα σε δύο χρόνια δύο σχεδόν δεκαετίες προσπάθειών δημοσιονομικής εξυγίανσης από ορισμένα κράτη μέλη· εκφράζει τη λύπη του για την αποτυχία αυτή, η οποία θα καταστήσει πολύ πιο δυσχερή την αντιμετώπιση της ανεργίας και των δημογραφικών προκλήσεων·

15. πιστεύει ότι τα δημόσια οικονομικά της Ευρώπης ήταν ήδη σε κακή κατάσταση πριν από την κρίση· πράγματι, από την δεκαετία του 70 και έπειτα, το δημόσιο χρέος των κρατών μελών αυξανόταν σταδιακά υπό την επίδραση των διάφορων περιόδων οικονομικής επιβράδυνσης που σημειώθηκαν στην ΕΕ· επισημαίνει ότι το κόστος των σχεδίων ανάκαμψης, η μείωση των φορολογικών εσόδων και οι υψηλές δαπάνες κοινωνικής προστασίας έγιναν αιτία να διογκωθεί το δημόσιο χρέος και να αυξηθεί ο λόγος του δημόσιου χρέους προς το ΑΕγχΠ σε όλα τα κράτη μέλη, αν και σε διαφορετικό βαθμό στο καθένα·

16. εκτιμά ότι η κρίση δεν έχει ακόμη παραγάγει όλες της τις επιπτώσεις και ότι μια υποτροπή, όπως στην περίπτωση ύφεσης με δύο καταβυθίσεις (double-dip recession), δεν μπορεί να αποκλειστεί, ιδίως όσον αφορά το ύψος της ανεργίας·

17. σημειώνει ότι η κρίση είχε αντίκτυπο στην απασχόληση σε ολόκληρη την ΕΕ, αν και η συρρίκνωση της απασχόλησης περιορίστηκε τελικά στο 1,9 % κατά μέσο όρο στην ΕΕ των 27, και ότι οι αρνητικές επιπτώσεις στην απασχόληση θα συνεχιστούν λόγω της συνήθους καθυστέρησης με την οποία αντανακλώνται οι οικονομικές τάσεις στην αγορά εργασίας· τονίζει ότι το 2010, ο δείκτης της ανεργίας θα πλησιάσει, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της Επιτροπής, το 11 %, πράγμα το οποίο θα έχει οδυνηρές συνέπειες για τους ανθρώπινους πόρους της ΕΕ·

Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2010

18. διαπιστώνει ότι οι κοινωνικές επιπτώσεις της κρίσης διαφέρουν έντονα από το ένα κράτος μέλος στο άλλο: το ποσοστό ανεργίας, ενώ βρίσκεται κατά μέσο όρο στο 10 % του πληθυσμού, φτάνει σε ορισμένες χώρες το 20 %, και άνω του 40 % για τους νέους, στοιχείο το οποίο υπογραμμίζει την έκταση των διαρθρωτικών βελτιώσεων που χρειάζονται σε ορισμένες χώρες·

19. θεωρεί ότι, ενώ η πολιτική μείωσης του χρέους είναι σημαντική, μια ταχεία εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών δεν πρέπει να αποβεί εις βάρος των συστημάτων κοινωνικής προστασίας και δημόσιας υπηρεσίας, διότι αυτά ορθώς έχουν εκδραστηριστεί για τον ρόλο τους ως αυτόματων σταθεροποιητών που αμβλύνουν την κρίση· σημειώνει ότι η προώθηση της αποτελεσματικότητας ως στοιχείου της κοινωνικής προστασίας και των παροχών δημόσιας υπηρεσίας μπορεί να βελτιώσει ταυτόχρονα την οικονομική απόδοση και την ποιότητα των υπηρεσιών· αναγνωρίζει ότι η μη επίτευξη της ενδεδειγμένης ισορροπίας θα μπορούσε να οδηγήσει σε αναμικτή ανάπτυξη για μακρόχρονη περίοδο, συνοδευόμενη από επίμονη ανεργία, και συνεπώς στην αναπότρεπτη διάβρωση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας της Ευρώπης·

20. διαπιστώνει ότι τα υψηλά επίπεδα ανεργίας φέρουν όχι απλώς κοινωνικό κόστος αλλά επίσης υψηλό οικονομικό κόστος, από τη στιγμή που ο άνεργος έχει ισχυρή συμβολή στην εγχώρια ζήτηση και πληρώνει λιγότερους φόρους και εισφορές κοινωνικής ασφάλισης· σημειώνει ότι τούτο αυξάνει την επιβάρυνση όσων εργάζονται, υπό τη μορφή υψηλότερων φόρων, αλλά και των μελλοντικών γενεών, καθώς αυξάνεται το βάρος του χρέους·

21. διαπιστώνει ότι, βάσει των στοιχείων του 2007, των τελευταίων που έγιναν γνωστά και που χρονολογούνται επομένως πριν από την κρίση, υπήρχαν 30 εκατομμύρια εργαζόμενοι φτωχοί και, σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία, 79 εκατομμύρια άνθρωποι ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και ότι έκτοτε ο αριθμός αυτός έχει πιθανώς αυξηθεί·

22. σημειώνει ότι, πέραν της ανεργίας, η κρίση είχε πολυδιάστατο κοινωνικό αντίκτυπο, ιδίως με τη διάβρωση των συνθηκών εργασίας, την αύξηση των δυσκολιών ενός τμήματος του πληθυσμού όσον αφορά την πρόσβαση σε βασικά χρεώδη και υπηρεσίες, την αύξηση των αστέγων, την υπερχρέωση και τον χρηματοπιστωτικό αποκλεισμό·

23. επισημαίνει ότι, όπως συμβαίνει με κάθε κρίση, η παρούσα κρίση έχει αρνητικές συνέπειες στην οικονομική μεγέθυνση και στην απασχόληση, πλήττοντας πρωτίστως τους περισσότερο ευάλωτους, συμπεριλαμβανομένων των νέων, των παιδιών και των γυναικών, καθώς επίσης τις εθνοτικές μειονότητες και τους μετανάστες·

24. συζητείται τους προβληματισμούς σχετικά με τα φιλοκυκλικά χαρακτηριστικά των ρυθμιστικών, εποπτικών-λογιστικών και φορολογικών κανόνων, τα οποία επιτείνουν τις διακυμάνσεις που είναι εγγενείς στη λειτουργία της οικονομίας της αγοράς·

Αντίδραση

25. σημειώνει ότι η διάσωση του τραπεζικού τομέα από τις κυβερνήσεις αντιπροσωπεύει μέρος μόνο του κόστους που επιβλήθηκε στην κοινωνία από τη χρηματοπιστωτική κρίση, ενώ το κόστος της ύφεσης και της αύξησης του δημόσιου χρέους θα είναι σημαντικό, και αναμένεται να χαθούν 60 τρις. δολάρια ΗΠΑ σε παγκόσμια κλίμακα·

26. σημειώνει ότι η κρίση έχει οδηγήσει σε κατακόρυφη αύξηση των κρατικών ενισχύσεων, κατόπιν της έγκρισης του προσωρινού πλαισίου για τις κρατικές ενισχύσεις, και εκφράζει την απογοήτευσή του για τις επιβλαβείς επιπτώσεις που μπορεί να προκάλεσαν όσον αφορά τη διατήρηση ίσων όρων ανταγωνισμού στην Ευρώπη· καλεί την Επιτροπή να ηγηθεί αποφασιστικά του αγώνα κατά του προστατευτισμού και της στρέβλωσης του ανταγωνισμού·

27. εγκρίνει τα μη συμβατικά μέτρα που εφάρμοσαν η ΕΚΤ και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες τα προηγούμενα δύο έτη για να διασώσουν τράπεζες των κρατών μελών οι οποίες διέτρεχαν κίνδυνο χρεωκοπίας λόγω των πρωτοφανών επιπέδων των τοξικών στοιχείων ενεργητικού· εκφράζει ιδίως ικανοποίηση για το γεγονός ότι παρασχέθηκαν στους πελάτες των εν λόγω τραπεζών εγγυήσεις καταθέσεων, τονίζει ωστόσο την ανάγκη σταδιακής κατάργησης αυτών των μη συμβατικών μέτρων προκειμένου να αποτραπεί ο αθέμιτος ανταγωνισμός στον τραπεζικό τομέα·

28. υπενθυμίζει ότι τον Οκτώβριο του 2008 η Ευρωπαϊκή Ένωση ενέκρινε το ευρωπαϊκό σχέδιο οικονομικής ανάκαμψης που ανερχόταν σε 1,6 % του ΑΕγχΠ της, έναντι 5 % στην Κίνα και 6,55 % στις ΗΠΑ·

Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2010

29. χαιρετίζει την έγκριση, από το Συμβούλιο Οικονομικών και Δημοσιονομικών Υποθέσεων της 10ης Μαΐου 2010, του σχεδίου σταθεροποίησης ύψους 750 δισ. ευρώ, το οποίο θέσπισε μηχανισμό χρηματοπιστωτικής σταθερότητας για να αντιμετωπιστούν οι κίνδυνοι αθέτησης της αποπληρωμής δημόσιου χρέους, χρησιμοποιώντας εν μέρει το άρθρο 122 της ΣΛΕΕ ως νομική βάση αυτού του σχεδίου· σημειώνει το εγγενές δημοκρατικό έλλειμμα και την απουσία λογοδοσίας που χαρακτηρίζουν τις αποφάσεις του Συμβουλίου για τη δέση μέτρων διάσωσης, καθώς δεν περιελήφθησαν διαβουλεύσεις με το Κοινοβούλιο· ζητεί να συμμετέχει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ως συννομοθέτης στις μελλοντικές προτάσεις και αποφάσεις για μέτρα διάσωσης απέναντι στην κρίση·

Εθνικά σχέδια ανάκαμψης

30. αποδοκιμάζει το περιορισμένο επίπεδο συντονισμού ανάμεσα στα διάφορα εθνικά σχέδια ανάκαμψης, καθώς η πολλαπλασιαστική επίδραση και η δυνατότητα μόχλευσης του συντονισμού σε επίπεδο ΕΕ θα απέφερε πιθανότατα θετικότερα αποτελέσματα από εκείνα που μπορούν να επιτευχθούν μέσω του κατά βάση εθνικού σχεδιασμού, ο οποίος ενέχει τον κίνδυνο αντικρουόμενων σχεδίων· ζητεί την ενίσχυση της ευρωπαϊκής διάστασης στα μελλοντικά σχέδια ανάκαμψης και στις επενδύσεις μεγάλης κλίμακας·

31. καλεί την Επιτροπή να καταρτίσει έναν πολύ συγκεκριμένο απολογισμό της αποτελεσματικότητας των εθνικών μέτρων διάσωσης τραπεζών και των εθνικών και ευρωπαϊκών σχεδίων ανάκαμψης που αποφασίστηκαν το φθινόπωρο και τον χειμώνα του 2008-2009 σε σχέση με τους μακροπρόθεσμους και βραχυπρόθεσμους στόχους της Ένωσης, στον οποίο να συμπεριλαμβάνεται διεξοδική ανάλυση των αποτελεσμάτων των αναθεωρημένων μηχανισμών κρατικών ενισχύσεων που εγκρίθηκαν για την αντιμετώπιση της κρίσης, και σε σχέση με τον ανταγωνισμό και τη διατήρηση ίσων όρων ανταγωνισμού στην ΕΕ, τη χρηματοπιστωτική μεταρρύθμιση και τη δημιουργία θέσεων εργασίας·

32. επισημαίνει ότι ορισμένα κράτη μέλη, ιδίως μάλιστα εκείνα που έλαβαν τη στήριξη ισοζυγίου πληρωμών της ΕΕ, δεν έχουν επί του παρόντος τη δυνατότητα να δημιουργήσουν πραγματικά εθνικά σχέδια ανάκαμψης με στοιχεία που να επιτρέπουν την τόνωση της ανάπτυξης και της απασχόλησης, καθώς όλες οι δυνατότητες επιλογής έως το έτος 2012 περιορίζονται σε περικοπές των δημόσιων δαπανών, σε φορολογικές αυξήσεις και σε μείωση του χρέους της ευρύτερης δημόσιας διοίκησης («γενική κυβέρνηση»)·

Το μέλλον – προς μια Ευρώπη προστιθέμενης αξίας

33. θεωρεί ότι η Ένωση δεν μπορεί να είναι ο μόνος συσσωματωμένος χώρος όπου το ζήτημα της ενέργειας, και ιδίως του ενεργειακού μείγματος, δεν θεωρείται στρατηγικό ζήτημα στο εσωτερικό αλλά ούτε και στο πλαίσιο των σχέσεων με τις χώρες-εταίρους· θεωρεί ότι χρειάζεται να αναληφθούν σε επίπεδο ΕΕ πρωτοβουλίες στον τομέα της ενέργειας, στη βάση στενής συνεργασίας μεταξύ Επιτροπής, κρατών μελών και των αντίστοιχων κλάδων της βιομηχανίας, προκειμένου να διασφαλιστεί ο εφοδιασμός των κρατών μελών σε πηγές ενέργειας, όπως το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο, μέσω διαφοροποιημένου δικτύου ενεργειακών αγωγών, ιδίως με τη διαπραγμάτευση συμβάσεων εφοδιασμού και με την οργάνωση της αποθήκευτικής ικανότητας, καθώς και με τη χρηματοδότηση και τον συντονισμό έρευνας και ανάπτυξης για τις νέες πηγές ενέργειας στο πλαίσιο όλων των σχετικών προγραμμάτων, όπως το έβδομο πρόγραμμα έρευνας 2007-2013 και οι μεταγενέστερες επικαιροποιήσεις του·

34. προτείνει να αναλάβει πλήρη ευθύνη η Επιτροπή όσον αφορά την εξασφάλιση της καθοδήγησης και χρηματοδότησης σχεδίων στους ακόλουθους τομείς:

- νέες επενδύσεις στην έρευνα και στην ανάπτυξη και εφαρμογή ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στην ενεργειακή απόδοση, ιδίως για το σύνολο των κτιρίων της Ευρώπης, καθώς και στην αποδοτικότερη χρήση των πόρων γενικότερα·
- ενίσχυση του ευρωπαϊκού ενεργειακού δικτύου, με τη διασύνδεση των εθνικών δικτύων και με τη διανομή της ενέργειας από μεγάλους σταθμούς ανανεώσιμων πηγών ενέργειας προς τους καταναλωτές, καθώς και με την εφαρμογή νέων μορφών αποθήκευσης ενέργειας και του ευρωπαϊκού «υπερδικτύου» συνεχούς ρεύματος υψηλής τάσης (HVDC)·
- προώθηση διαστημικών υποδομών της ΕΕ στον τομέα της ραδιοπλοήγησης και της γεωσκόπησης προκειμένου να υποστηριχθεί η παροχή νέων υπηρεσιών της ΕΕ και η ανάπτυξη καινοτόμων εφαρμογών, καθώς και να καταστεί ευχερέστερη η εφαρμογή της νομοθεσίας και των πολιτικών της ΕΕ·
- ανάπτυξη δημόσιας υπηρεσίας σιδηροδρόμων υψηλής ταχύτητας που θα συνδέει την Ένωση από Ανατολή προς Δύση και από Βορρά προς Νότο, σε συνδυασμό με σχέδια για τη διευκόλυνση των επενδύσεων στις υποδομές της και στις κρίσιμες δημόσιες υποδομές·

Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2010

- παροχή ταχείας πρόσβασης στο Διαδίκτυο σε ολόκληρη την Ένωση, ταχεία υλοποίηση της ψηφιακής ατζέντας της ΕΕ και παροχή αξιόπιστης και ελεύθερης πρόσβασης σε όλους τους πολίτες·
- πρόωθηση της ηγετικής θέσης της ΕΕ στον τομέα των ηλεκτρονικών υπηρεσιών υγείας (e-health)·
- ολοκλήρωση της ανάπτυξης της ηλεκτρικής κινητικότητας και σχετικών κοινών προτύπων·

35. εκτιμά ότι, ενώ ενδεχομένως υπάρχει συμφωνία για τα θέματα διακυβέρνησης και τη δράση της ΕΕ όσον αφορά τη συντρέχουσα αρμοδιότητα και τη συμπληρωματική δράση, η Ένωση πρέπει να αποκτήσει τα μέσα, ιδίως μάλιστα τα χρηματοδοτικά, για να υλοποιήσει μια τέτοια στρατηγική·

Χρηματοπιστωτική ρύθμιση και εποπτεία

36. υπενθυμίζει ότι ο τελικός σκοπός του χρηματοπιστωτικού συστήματος είναι να παρέχει κατάλληλα μέσα για την αποταμίευση και την αξιοποίησή της υπό μορφή επενδύσεων που στηρίζουν την πραγματική οικονομία και προωθούν την οικονομική αποτελεσματικότητα, αναλαμβάνοντας μέρος των κινδύνων για λογαριασμό των επιχειρήσεων και των νοικοκυριών, να βελτιστοποιεί τη μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση των συντάξεων και να συντελεί στη δημιουργία θέσεων εργασίας, όπως συμβαίνει, για παράδειγμα, με τις περιφερειακές και τοπικές τράπεζες παροχής λιανικών υπηρεσιών· επισημαίνει ότι η λειτουργία αυτή είναι ιδιαίτερα σημαντική σε μια κατάσταση που απαιτεί νέους αναπτυξιακούς μηχανισμούς, κάτι που απαιτεί μεγάλες επενδύσεις στις καθαρές τεχνολογίες·

37. υπογραμμίζει ότι η χρηματοπιστωτική ανάπτυξη πρέπει κι αυτή να τίθεται στην υπηρεσία της δίκαιης μεταχείρισης, επεκτείνοντας –υπό την προϋπόθεση επαρκών διασφαλίσεων– την πρόσβαση στην πιστοδότηση και στην ασφάλιση στα τμήματα του πληθυσμού που σήμερα είναι αποκομμένα από αυτήν· επιμένει στο γεγονός ότι η αναμόρφωση της χρηματοπιστωτικής ρύθμισης δεν πρέπει να γίνεται με μοναδικό σκοπό την εξασφάλιση χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, αλλά πρέπει επίσης να αντανακλά τους στόχους της βιώσιμης ανάπτυξης·

38. διαπιστώνει ότι η τρέχουσα κρίση σηματοδοτεί τα όρια ενός συστήματος αυτορρύθμισης και υπερβολικής εμπιστοσύνης στην ικανότητα των συμμετεχόντων στην αγορά του χρηματοπιστωτικού τομέα και των οργανισμών πιστωτικής αξιολόγησης να αξιολογούν πάντοτε ορθά και να διαχειρίζονται κατάλληλα τους κινδύνους, καθώς και να αποφεύγουν τον ηθικό κίνδυνο·

39. χαιρετίζει τις τωρινές προτάσεις της επιτροπής της Βασιλείας για την Τραπεζική Εποπτεία (BCBS) και τον ρόλο που διαδραματίζει το εν λόγω ίδρυμα, αλλά, έχοντας κατά νου ότι η ενιαία και ομοιόμορφη για όλους προσέγγιση αποβαίνει εις βάρος των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων της ΕΕ, εκτιμά ότι η θέσπιση ρυθμίσεων πρέπει να γίνεται με κατάλληλη χρονική κλιμάκωση και να προτείνεται βάσει εμπειριστατωμένων αναλύσεων του αντικτύπου της όσον αφορά τον βαθμό στον οποίο τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα εξυπηρετούν την πραγματική οικονομία και την κοινωνία· συμμερίζεται τις ανησυχίες που έχουν εκφραστεί σχετικά με το κατάλληλο επίπεδο των κεφαλαιακών απαιτήσεων και τη διάρκεια των μεταβατικών περιόδων·

40. σημειώνει ότι απαιτείται διαφάνεια στις οικονομικές καταστάσεις τόσο των εταιρειών όσο και των κρατών μελών για να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη· καλεί την Επιτροπή να διερευνήσει τη χρήση των εκτός ισολογισμού συναλλαγών, την ανάληψη μη χρηματοδοτούμενων υποχρεώσεων και τη διάδοση των φορέων ειδικού σκοπού (SPV) και οντοτήτων ειδικού σκοπού (SPE) και να εξετάσει το ενδεχόμενο περιορισμού της χρήσης τους ή απαίτησης υποχρεωτικών δηλώσεων στους δημοσιευόμενους λογαριασμούς·

41. σημειώνει ότι μια σημαντική ανεπάρκεια του συστήματος εποπτείας έχει έρθει στο φως εξαιτίας της κρίσης· ζητεί να περιοριστούν παγκοσμίως οι ευκαιρίες ρυθμιστικού αρμπιτράζ μέσω δεσμευτικής συμφωνίας τόσο σε επίπεδο G20 όσο και στο εσωτερικό της ΕΕ και, όπου είναι δυνατόν, να καταργηθεί μέσω της εφαρμογής κοινής δέσμης κανόνων για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες·

42. πιστεύει ότι τα κανονιστικά κενά που επέτρεψαν σε θυγατρικές ξένων χρηματοπιστωτικών εταιρειών να αναπτύσσουν σημαντική δραστηριότητα στην ΕΕ χωρίς κανονιστικό έλεγχο πρέπει να εκλείψουν·

43. διαπιστώνει ότι, επί του παρόντος, είναι ανεπαρκές το διεθνές ρυθμιστικό πλαίσιο για τη διαχείριση της κρίσης στον χρηματοπιστωτικό τομέα· καλεί την Επιτροπή να καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις για ένα ενωσιακό πλαίσιο διασυννοριακής διαχείρισης κρίσεων στον χρηματοπιστωτικό τομέα, συνεκτιμώντας τις πρωτοβουλίες που έχουν λάβει διεθνείς φορείς όπως η G20 και το ΔΝΤ, προκειμένου να διασφαλιστούν ίσοι όροι ανταγωνισμού σε παγκόσμιο επίπεδο·

Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2010

44. σημειώνει ότι τα πρότυπα, και ιδίως η αποτίμηση στην εύλογη αξία, έχουν φιλοκυκλικό χαρακτήρα όσον αφορά τον αντίκτυπό τους στη λήψη αποφάσεων, ιδίως από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα που βασίστηκαν υπερβολικά σε αυτά· επισημαίνει ότι η ατέλεια αυτό παρατηρείται επίσης σε ορισμένους ρυθμιστικούς, εποπτικούς και φορολογικούς κανόνες·
45. έχει επίγνωση των ιδιαίτερων προβλημάτων που συνδέονται με το μεγάλο μέρος του τραπεζικού και του ασφαλιστικών κλάδου που τελεί υπό τον έλεγχο ξένων ιδρυμάτων σε πολλά νέα κράτη μέλη·
46. σημειώνει ότι πρέπει να επιτευχθεί ισορροπία μεταξύ της ανάγκης να λαμβάνονται μέτρα για τη διαφύλαξη της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και της ανάγκης να διατηρηθεί η ικανότητα των τραπεζών να πιστοδοτούν την οικονομία· είναι σημαντικό να είναι σε θέση το τραπεζικό σύστημα να εκπληρώνει τα θεμελιώδη καθήκοντά του τόσο υπό κανονικές συνθήκες όσο και σε περιόδους κρίσης·
47. επισημαίνει ότι το μέγεθος των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και των ισολογισμών τους έχουν δημιουργήσει την έννοια «too big to fail» («υπερβολικά μεγάλοι για να καταρρεύσουν»)· ζητεί επομένως από την Επιτροπή να απαιτεί από τις τράπεζες να συντάσσουν «διαθήκες προθανάτιας εφαρμογής» («living wills») που να προβλέπουν λεπτομερώς την εύτακτη εκκαθάριση τους σε περίπτωση κρίσης·
48. εκφράζει ικανοποίηση για τον ισχυρό ρόλο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου (ΕΣΣΚ), ο οποίος του επιτρέπει να συμβάλει σημαντικά στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στην Ευρωπαϊκή Ένωση·
49. τονίζει την ανάγκη καθιέρωσης νέων προτύπων για τα στατιστικά στοιχεία που αφορούν το χρηματοπιστωτικό τομέα, μέσω της ενίσχυσης της ικανότητας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ως προς την παρακολούθηση των κινδύνων και την εποπτεία·
50. εκφράζει την επιθυμία να ενθαρρύνεται η χρηματοπιστωτική καινοτομία υπό την προϋπόθεση ότι επιτρέπει την ανάπτυξη διαφανών μέσων για τη χρηματοδότηση της χρήσιμης τεχνολογικής καινοτομίας, των μακροπρόθεσμων επενδύσεων, των συνταξιοδοτικών ταμείων, της απασχόλησης και της πράσινης οικονομίας· αναμένει περαιτέρω δράση εκ μέρους της ΕΕ στον τομέα της καινοτόμου χρηματοδότησης με στόχο την κινητοποίηση της μακροπρόθεσμης αποταμίευσης υπέρ των βιώσιμων, στρατηγικών μακροπρόθεσμων επενδύσεων και της επέκτασης της πρόσβασης στις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες·
51. επιβεβαιώνει εκ νέου την πρωταρχική σημασία ενός συστήματος εποπτείας και ρύθμισης που δεν αφήνει χωρίς καταγραφή καμία χρηματοπιστωτική συναλλαγή και κανένα χρηματοπιστωτικό μέσο· επιμένει ότι τα κεφάλαια αντιστάθμισης κινδύνου (hedge funds) πρέπει να υπόκεινται στους ίδιους κανόνες όπως οποιοσδήποτε άλλος τύπος επενδυτικού κεφαλαίου· τονίζει ότι οι μηχανισμοί εποπτείας και ρύθμισης πρέπει να έχουν ως στόχο τις κερδοσκοπικές κινήσεις που σημειώνονται στις χρηματοπιστωτικές αγορές, προκειμένου να μετριάσουν και να αναχαιτίζουν την κερδοσκοπία εναντίον χωρών, νομισμάτων και οικονομιών·
52. θεωρεί ότι η χαλαρή εταιρική διακυβέρνηση των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων συνέβαλε στην κρίση και πρέπει να διορθωθεί, προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι οι επιτροπές κινδύνου θα είναι λειτουργικές και αποτελεσματικές, ότι τα μέλη των διοικητικών συμβουλίων θα έχουν επαρκή γνώση των προϊόντων του ιδρύματος και ότι οι εκτελεστικοί διευθυντές και τα μη εκτελεστικά διοικητικά στελέχη θα αναλαμβάνουν την ευθύνη για την εναρμόιση των συμφερόντων των επενδυτών και των εργαζομένων όσον αφορά τις πολιτικές αντιστάθμισης·
53. επισημαίνει μια έλλειψη αξιών και δεοντολογίας στη συμπεριφορά ορισμένων παραγόντων στις χρηματοπιστωτικές αγορές και στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα· υπογραμμίζει ότι οι χρηματοπιστωτικές αγορές και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα πρέπει, ως τμήμα της εταιρικής τους κοινωνικής ευθύνης, να λαμβάνουν υπόψη τα συμφέροντα όλων των εμπλεκόμενων, όπως είναι οι πελάτες τους, οι μέτοχοί τους και οι υπάλληλοί τους·
54. θεωρεί ότι πρέπει να χρησιμοποιείται μια επαρκώς ευρεία δέσμη κριτηρίων συστημικού κινδύνου για την ταξινόμηση των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, ιδίως στο εσωτερικό της ΕΕ· θεωρεί ότι η χρήση αυτών των κριτηρίων οδηγεί στο να εξετάζεται σε πόσα κράτη μέλη δραστηριοποιούνται τα ιδρύματα αυτά και ποιο είναι το μέγεθός τους και, το σημαντικότερο, να εξακριβώνεται η δυνατότητα του κάθε ιδρύματος να διαταράσσει τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς – κάτι που κατέστη σαφές όταν η κρίση απέδειξε ότι το μεγάλο μέγεθος ήταν μόνον ένας από αρκετούς παράγοντες που εμπεριείχαν συστημικό κίνδυνο·
55. κρίνει απαραίτητο να λάβει δεόντως υπόψη η ΕΕ, κατά τον καθορισμό νέων κανόνων, την ανάγκη να διατηρηθεί και να επεκταθεί η διαρθρωτική πολυμορφία του χρηματοπιστωτικού τομέα της, και πιστεύει ότι η ευρωπαϊκή οικονομία χρειάζεται ένα υγιές δίκτυο περιφερειακών και τοπικών τραπεζών, όπως οι τράπεζες καταθέσεων ταμειοτηρίου και οι συνεταιριστικές τράπεζες, αναγνωρίζοντας παράλληλα ότι οι διάφορες τράπεζες έχουν διαφορετικούς τομείς εμπειρογνωσίας και διαφορετικές βασικές ικανότητες· σημειώνει ότι η πολυμέρεια αποδείχθηκε χρήσιμη κατά τη χρηματοπιστωτική κρίση και συνέβαλε στη σταθερότητα και ότι η ομοιομορφία μπορεί να οδηγήσει σε συστημική ευπάθεια·

Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2010

56. ζητεί την επάνοδο του ρόλου του παραδοσιακού τραπέζιτη ο οποίος, γνωρίζοντας το χαρακτήρα, το ιστορικό και το επιχειρηματικό σχέδιο των αιτούντων δάνειο, είναι σε θέση να αναλαμβάνει μελετημένους κινδύνους βάσει προσωπικής γνώσης, σύμφωνα με την νομοθεσία της ΕΕ όπως η οδηγία για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων (MiFID) και η οδηγία για την καταναλωτική πίστη, οι οποίες προβλέπουν ενημέρωση και προστασία του καταναλωτή·

57. τονίζει ότι, για να αναζωογονηθεί και να αποδεσμευθεί η δανειοδοτική ροή προς επιχειρήσεις και ιδιώτες, χρειάζεται να βρεθούν μακροπρόθεσμες λύσεις για τις δυσκολίες που προκαλεί το τεράστιο ύψος του ιδιωτικού χρέους τόσο στα νοικοκυριά όσο και στις επιχειρήσεις·

58. ζητεί περισσότερη διαφάνεια στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών και στις σχέσεις των κρατών μελών με τα κορυφαία χρηματοπιστωτικά ιδρύματα·

59. επικροτεί την πρόταση της Επιτροπής της 2ας Ιουνίου 2010 και θεωρεί ότι το επιχειρηματικό μοντέλο των οργανισμών αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας ενδέχεται να οδηγήσει σε συγκρούσεις συμφερόντων, δεδομένου ότι οι οργανισμοί αυτοί χρησιμοποιούνται για τη μέτρηση της χρηματοπιστωτικής ευρωστίας των επιχειρήσεων που τους πληρώνουν και ότι το μοντέλο τους δεν επιτρέπει να αξιολογούνται τα μακροοικονομικά στοιχεία των λαμβανόμενων αποφάσεων· αντιλαμβάνεται ότι οι οργανισμοί αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας συνέβαλαν στην κρίση διότι τα κίνητρά τους είχαν οριστεί με επιβλαβή τρόπο, που σε μεγάλο βαθμό απέρρευε από την έλλειψη ανταγωνισμού· συνιστά να διερευνηθεί η αξιοπιστία ενός συστήματος όπου οι επενδυτές και οι αποταμιευτές θα πλήρωναν για την πρόσβαση στις πληροφορίες που χρειάζονται·

60. ζητεί από την Επιτροπή να συντάξει μελέτη σκοπιμότητας και αντικτύπου σχετικά με τη σύσταση ενός δημόσιου και ανεξάρτητου ευρωπαϊκού οργανισμού αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας, και θεωρεί ότι τα ελεγκτικά συνέδρια, σαν ανεξάρτητα όργανα, θα έπρεπε να έχουν ενεργό συμβολή στην αξιολόγηση του δημόσιου χρέους· εκτιμά ότι μια τέτοια εξέλιξη θα οδηγούσε στον επιθυμητό πλουραλισμό των προτύπων αναφοράς· θεωρεί ότι η αύξηση του ανταγωνισμού στην αγορά των αξιολογήσεων θα μπορούσε να βελτιώσει την ποιότητά τους·

61. καλεί την Επιτροπή να εξετάσει τις προτάσεις σχετικά με το δικαίωμα ψήφου των μετόχων, βελτιώνοντας τη διαφάνεια όσον αφορά την ταυτότητα και τη στρατηγική των μετόχων και ευνοώντας τις μακροπρόθεσμες επενδύσεις·

Διακυβέρνηση της ΕΕ

62. θεωρεί ότι σε καιρούς οικονομικής και κοινωνικής κρίσης οι Ευρωπαίοι αναμένουν ότι η λογοδοσία, η ευθύνη και η αλληλεγγύη θα αποτελούν τις κατευθυντήριες αρχές της λήψης αποφάσεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο·

63. διαπιστώνει ότι, επί δεκαετίες πριν από την κρίση, πολλές ευρωπαϊκές χώρες εμφάνιζαν αδύναμη οικονομική ανάπτυξη και υψηλή ανεργία, λόγω της έλλειψης ικανότητας ορισμένων κρατών μελών να μεταρρυθμίσουν τις οικονομίες τους προς μια οικονομία βασισμένη στη γνώση και να ανακτήσουν την ανταγωνιστικότητά τους στις διεθνείς αγορές, καθώς και λόγω της χαμηλής εγχώριας ζήτησης· σημειώνει ότι η Ευρώπη χρειάζεται διαφανέστερες και πιο αποτελεσματικές χρηματοπιστωτικές αγορές και υψηλότερη οικονομική ανάπτυξη, που να ευνοεί την ποιοτική απασχόληση και την κοινωνική ένταξη·

64. επισημαίνει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δυσκολεύεται περισσότερο να βγει από την κρίση απ' ό,τι άλλες περιοχές του κόσμου, σε μεγάλο βαθμό εξαιτίας ακατάλληλων, ανεπαρκών και αργοπορημένων πολιτικών απαντήσεων στην κρίση και εξαιτίας διαρθρωτικής αδυναμίας της ικανότητας διακυβέρνησής της, και ότι η κρίση ενδέχεται να αποδυναμώσει πολύ και σε βάθος χρόνο την οικονομική και άρα επίσης την πολιτική θέση της σε παγκόσμιο επίπεδο, η οποία θα μπορεί ίσως να ανακτηθεί μόνον μακροπρόθεσμα και εφόσον η ΕΕ είναι σε θέση να εξετάσει τη βιωσιμότητα της έννοιας του «ευρωπαϊκού τρόπου ζωής» χωρίς να θιγούν οι βασικές αξίες της·

65. εκτιμά ότι η Ένωση θα πρέπει να επιτύχει μεγαλύτερη συνοχή στη χάραξη πολιτικής προκειμένου να απαντήσει στην πρόκληση την οποία αντιμετωπίζει· κρίνει συνενώς απαραίτητη τη συνοχή των εφαρμοζόμενων πολιτικών· θεωρεί καθοριστική εν προκειμένω τη δράση των θεσμικών οργάνων της ΕΕ·

Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2010

66. διαπιστώνει επίσης ανεπαρκείς υποδομές οικονομικής διακυβέρνησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με αποτέλεσμα έναν κατακερματισμό που βλάπτει την ικανότητα της Ένωσης να έχει βάρος στις συζητήσεις για τις μεγάλες μακροοικονομικές ανισορροπίες, ιδίως με τις ΗΠΑ και την Κίνα·

67. πιστεύει ότι η κρίση κατέστησε φανερή μια τάση στις οικονομικές πολιτικές των τελευταίων ετών η οποία άφησε πολλές χώρες, τόσο εντός όσο και εκτός της ζώνης του ευρώ, με άκρως ανησυχητικό ποσοστό δημοσίου χρέους·

68. επισημαίνει ότι η μακρόπνοη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών έχει ουσιαστική σημασία για τη σταθερότητα και την ανάπτυξη· επικροτεί τις προτάσεις της Επιτροπής περί ενισχυμένης διαχείρισης της ευρωζώνης μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα, που έχουν στόχο να αποτραπεί οποιαδήποτε επανάληψη της σημερινής νομισματικής κρίσης, και συμμαρτίζεται την άποψη ότι το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης χρειάζεται αποτελεσματικότερους μηχανισμούς κινήτρων και κυρώσεων·

69. τονίζει ότι προκειμένου να αποκατασταθούν υγιείς αναπτυξιακοί ρυθμοί και να επιτευχθεί ο στόχος για βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη και κοινωνική συνοχή, θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στην αντιμετώπιση των επίμονων και σημαντικών μακροοικονομικών ανισορροπιών και των αποκλίσεων ανταγωνιστικότητας· εκφράζει ικανοποίηση για την αναγνώριση αυτής της ανάγκης από την Επιτροπή στην ανακοίνωσή της για τον συντονισμό της οικονομικής πολιτικής·

70. διαπιστώνει ότι η κρίση ανέδειξε τις διαρθρωτικές αδυναμίες ορισμένων κρατών μελών της ΕΕ και επισημαίνει ότι τα προβλήματα που έχουν ορισμένα κράτη μέλη στο να χρηματοδοτήσουν το χρέος τους από τις αγορές μπορούν να αποδοθούν στην ανεπαρκή διακυβέρνηση και, σύμφωνα με το ΔΝΤ, στο ότι οι διεθνείς χρηματοπιστωτικές αγορές εξέπεμψαν παραπλανητικά σήματα κινδύνου·

71. θεωρεί ότι η χρηματοπιστωτική κρίση στην Ελλάδα και άλλες χώρες της ευρωζώνης αποτελεί σοβαρό ζήτημα για ολόκληρη την ευρωζώνη και αντανάκλα την αδυναμία της ευρωζώνης να αντιμετωπίσει τα φαινόμενα διάχυσης που απορρέουν από τον παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό τομέα·

72. εκτιμά ότι οιοδήποτε μοντέλο ανάπτυξης βασισμένο στη μη επάνοδο στο στάτους κβο, όπως όλοι διατείνονται ότι επιθυμούν, πρέπει να συνδυάζει τη βιωσιμότητα και την αλληλεγγύη· θεωρεί ότι η μελλοντική στρατηγική της Ένωσης πρέπει να είναι βιώσιμη σε επίπεδο χρηματοπιστωτικών αγορών, οικονομίας, δημόσιων δαπανών, οικονομικής και κοινωνικής δυναμικής, κλίματος και περιβάλλοντος·

73. τάσσεται υπέρ της επιβολής φόρου στις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, τα έσοδα του οποίου θα βελτιώναν τη λειτουργία της αγοράς μειώνοντας την κερδοσκοπία και θα συνέβαλλαν στη χρηματοδότηση των παγκόσμιων δημόσιων αγαθών και στη μείωση των δημόσιων ελλειμμάτων· θεωρεί ότι ο φόρος αυτός θα έπρεπε να έχει την ευρύτερη δυνατή βάση αλλά ότι, εάν αυτό δεν συμβεί, ο φόρος χρηματοπιστωτικών συναλλαγών θα πρέπει να επιβληθεί κατ' αρχάς σε επίπεδο ΕΕ· καλεί την Επιτροπή να εκπονήσει ταχέως μελέτη σκοπιμότητας που να λαμβάνει υπόψη την ισότητα των όρων ανταγωνισμού και να υποβάλει συγκεκριμένες νομοθετικές προτάσεις·

74. εκτιμά ότι, για να αποφευχθεί ο κίνδυνος διαρθρωτικών μετασεισμικών δονήσεων, καθοριστικό κριτήριο για τις επιλογές πολιτικής πρέπει να είναι η εστίαση της στρατηγικής εξόδου από την κρίση στη μακροπρόθεσμη βιώσιμη μεγέθυνση της οικονομίας· από την άποψη αυτή, το περιεχόμενο των δημοσιονομικών πακέτων έχει ουσιαστική σημασία· οι επιλογές πολιτικής πρέπει να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τους μεσοπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους και οι δημόσιες επενδύσεις πρέπει να έχουν σωστή στόχευση και να δίνουν έμφαση στην καινοτομία, στην έρευνα, στην εκπαίδευση και στην ενεργειακή απόδοση, ενώ οι νέες τεχνολογίες πρέπει να θεωρούνται προτεραιότητα·

75. υπενθυμίζει ότι οι μεγαλύτερες επιτυχίες της Ένωσης προέκυψαν από την υλοποίηση πρακτικών σχεδίων και από την εφαρμογή ουσιαστικών πολιτικών, όπως η εσωτερική αγορά, η Κοινή Γεωργική Πολιτική (ΚΓΠ), το ευρώ, η δρομολόγηση διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και το πρόγραμμα Erasmus, τα οποία η Επιτροπή επιδιώκει να προωθήσει·

76. θεωρεί ότι η αλληλεγγύη ανάμεσα στις γενεές σημαίνει ότι ούτε οι νέοι πολίτες ούτε οι ηλικιωμένοι θα πρέπει να επιβαρύνονται υπερβολικά με χρέη του παρελθόντος·

Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2010

77. επισημαίνει ότι το κραχ ρίχνει νέο φως στη δημογραφική πρόκληση και στην πρόκληση της χρηματοδότησης των συντάξεων· θεωρεί ότι η χρηματοδότηση των συντάξεων δεν μπορεί να επιβαρύνει αποκλειστικά τον δημόσιο τομέα, αλλά ότι πρέπει να στηρίζεται σε τριμερή συστήματα που θα συμπεριλαμβάνουν καθεστώτα δημόσιας, επαγγελματικής και ιδιωτικής συνταξιοδότησης με τη δέουσα εγγύηση ειδικής ρύθμισης και εποπτείας για την προστασία των επενδυτών· θεωρεί περαιτέρω ότι τα συνταξιοδοτικά καθεστώτα χρειάζονται μεταρρυθμίσεις πανευρωπαϊκού χαρακτήρα, προκειμένου να ενισχυθεί η χρηματοδότηση της αλληλεγγύης μεταξύ των γενεών· θεωρεί ότι η επιμήκυνση της διάρκειας ζωής θέτει, όσον αφορά την οργάνωση της κοινωνίας, εγκάρσια ζητήματα που δεν έχουν προβλεφθεί·

78. εκτιμά ότι εκείνο που χρειάζεται η Ευρώπη είναι μάλλον μια περισσότερο ενωμένη και αποτελεσματική και λιγότερο γραφειοκρατική Ένωση παρά απλώς και μόνο περισσότερο συντονισμό· πιστεύει ότι η Επιτροπή, στην οποία εναπόκειται να ορίζει και να υπερασπίζεται το γενικό ευρωπαϊκό συμφέρον, πρέπει, στο πλαίσιο του δικαιώματος πρωτοβουλίας της, να δίνει προτεραιότητα στη δράση της εξ ονόματος της Ένωσης εκεί όπου διαθέτει συντρέχουσα αρμοδιότητα ή αρμοδιότητα συντονισμού των δράσεων των κρατών μελών, εφαρμόζοντας και επιβάλλοντας κοινές πολιτικές και θέτοντας όρια στη δράση των παραγόντων της αγοράς ή των κρατών που θα έβλαπτε την εσωτερική αγορά· πιστεύει ότι έχει ζωτική σημασία να χρησιμοποιεί η Επιτροπή κανονισμούς αντί οδηγιών ως νομική βάση, για τη διευκόλυνση της ομοιόμορφης υιοθέτησης σε ολόκληρη την ΕΕ και την αποτροπή στρεβλώσεων·

79. καλεί την Επιτροπή να οργανώνει, όπου αυτό καθίσταται αναγκαίο, τομεακές στρογγυλές τράπεζες για να επιτυγχάνεται συνεργασία των παραγόντων κάθε δεδομένης αγοράς, με στόχο να ευνοηθεί η επαναδρομολόγηση μιας αυθεντικής ευρωπαϊκής βιομηχανικής πολιτικής και να προωθηθούν η καινοτομία και η δημιουργία θέσεων εργασίας· υπενθυμίζει ότι στην προσπάθεια αυτή πρέπει να συνεκτιμηθούν οι δεσμεύσεις που έχουν αναληφθεί όσον αφορά την κλιματική αλλαγή και τις δυνατότητες ορισμένων πράσινων τεχνολογιών· πιστεύει ότι ο προϋπολογισμός της ΕΕ πρέπει να αξιοποιείται καλύτερα, ούτως ώστε να λειτουργεί ως πραγματικός καταλύτης για όλες τις εθνικές προσπάθειες στους τομείς της έρευνας και ανάπτυξης, της καινοτομίας και της δημιουργίας νέων επιχειρήσεων και θέσεων εργασίας· καλεί περαιτέρω την Επιτροπή να υποβάλει συγκεκριμένες προτάσεις σχετικά με τρόπους ενίσχυσης της συνεργασίας μεταξύ επιχειρήσεων και έρευνας και την προώθηση συνεργατικών σχηματισμών, καθώς και να στηρίξει μια τέτοια στρατηγική με επαρκή κονδύλια· επισημαίνει ότι ο ελεύθερος και θεμιτός ανταγωνισμός αποτελεί θεμελιώδη κινητήρια δύναμη ανάπτυξης σε κάθε αγορά, στο πλαίσιο του οποίου η είσοδος των νεοεισερχομένων στην αγορά είναι εύκολη και δεν υπάρχουν προνόμια που να τη στρεβλώνουν·

80. καλεί την Επιτροπή να κάνει πλήρη χρήση του γράμματος και του πνεύματος της συμφωνίας-πλαisiού όσον αφορά την ειδική εταιρική σχέση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με στόχο τον ορισμό των προτεραιοτήτων της ευρωπαϊκής ημερήσιας διάταξης προς το συμφέρον όλων των πολιτών· ζητεί εντατικοποίηση του διαλόγου με τα εθνικά κοινοβούλια, ειδικότερα στους τομείς των δημοσιονομικών και χρηματοπιστωτικών ζητημάτων· προειδοποιεί να αποφευχθούν οποιοσδήποτε προσπάθειες δημιουργίας χωριστών θεσμικών οργάνων σε διακυβερνητική βάση, τα οποία θα απέκλειαν ορισμένες χώρες από τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και θα απέτρεπαν την απόδοση ίσης βαρύτητας στις απόψεις όλων των κρατών μελών·

81. εκτιμά πως η αποτελεσματική οικονομική διακυβέρνηση συνεπάγεται να ανατεθεί στην Επιτροπή η ενδεδειγμένη, ενισχυμένη διαχειριστική ευθύνη που θα της επιτρέψει να κάνει χρήση τόσο των υφισταμένων μηχανισμών όσο και των μηχανισμών που θεσπίστηκαν πρόσφατα με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, όπως στα άρθρα 121, 122, 136, 172, 173 και 194, τα οποία αναθέτουν στην Επιτροπή το έργο του συντονισμού των μεταρρυθμιστικών σχεδίων και δράσεων και της χάραξης μιας κοινής στρατηγικής·

82. πιστεύει ότι η ενίσχυση της οικονομικής διακυβέρνησης πρέπει να συμβαδίζει με την ενίσχυση της δημοκρατικής νομιμοποίησης της ευρωπαϊκής διακυβέρνησης, η οποία πρέπει να επιτευχθεί με τη στενότερη και πιο έγκαιρη συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων σε όλα τα στάδια της διαδικασίας·

83. προτείνει για την Επιτροπή να ανατεθεί η αρμοδιότητα για τις οικονομικές και νομισματικές υποθέσεις σε έναν από τους αντιπροέδρους της· προτείνει να αναλάβει το εν λόγω πρόσωπο τη μέριμνα για τη συνοχή της οικονομικής δραστηριότητας της ΕΕ, την εποπτεία της επιτέλεσης των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής στον οικονομικό, νομισματικό και χρηματοπιστωτικό τομέα καθώς και τον συντονισμό των άλλων πτυχών της οικονομικής δράσης της Ένωσης· προτείνει επίσης να συμμετέχει το εν λόγω πρόσωπο στις εργασίες του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, να προεδρεύει του Συμβουλίου Ecofin και της Ευρωομάδας και να αντιπροσωπεύει την ΕΕ στα συναφή διεθνή όργανα·

84. πιστεύει ότι οι δημοσιονομικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν επί του παρόντος τα κράτη μέλη και η ανάγκη για σημαντικές επενδύσεις απαιτούν, με σκοπό την επίτευξη των στρατηγικών στόχων της ΕΕ έως το 2020, νέα μοντέλα χρηματοδότησης με συνδυασμό δημόσιων και ιδιωτικών πόρων·

Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2010

85. καλεί τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να επιταχύνουν τη δημιουργία προϋποθέσεων για τη στενή συνεργασία μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, μεταξύ άλλων υπό μορφή συμπράξεων δημόσιου / ιδιωτικού τομέα, προκειμένου να ανταποκριθούν στην πρόκληση των μακροχρόνιων επενδύσεων σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο, πράγμα που θα οδηγήσει σε βιώσιμη, χωρίς αποκλεισμούς και ανταγωνιστική ανάπτυξη.

Πολιτικές της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης

86. επιβεβαιώνει την δέσμευσή του υπέρ του ευρώ· αναγνωρίζει την στρατηγική λειτουργία και αξία ενός κοινού νομίσματος· τονίζει τη διαφάνεια και τα οικονομικά οφέλη που το ευρώ προσέδωσε στην ευρωζώνη· πιστεύει ότι, πάνω απ' όλα, το ευρώ πρέπει να αποτελεί προπύργιο σταθερότητας για την ευρωπαϊκή οικονομία·

87. επισημαίνει ότι πρωταρχικός στόχος της νομισματικής πολιτικής της ΕΚΤ είναι η σταθερότητα των τιμών· επισημαίνει ότι ο στόχος της σταθερότητας των τιμών μπορεί να επιτευχθεί αποτελεσματικά μόνο αν οι βασικές αιτίες του πληθωρισμού αντιμετωπισθούν καταλλήλως· υπενθυμίζει ότι το άρθρο 127 της ΣΛΕΕ αναθέτει επίσης στην ΕΚΤ το καθήκον της στήριξης των γενικών οικονομικών πολιτικών της Ένωσης· κρίνει απαραίτητο τα κράτη μέλη της ευρωζώνης και τα κράτη μέλη που χαιρούν ειδικού καθεστώτος να ανταποκρίνονται απαρέγκλιτα στις υποχρεώσεις τους και να μην αφήνουν περιθώρια αμφιβολίας για τους κοινούς στόχους της σταθερότητας των τιμών, της ανεξαρτησίας της ΕΚΤ, της δημοσιονομικής πειθαρχίας ή της προαγωγής της ανάπτυξης, της απασχόλησης και της ανταγωνιστικότητας·

88. συγχαίρει την ΕΚΤ για τις προσπάθειές της να συγκρατήσει τον πληθωρισμό, αλλά της ζητεί να διαδραματίζει ουσιαστικότερο ρόλο στον έλεγχο του πληθωρισμού των στοιχείων ενεργητικού·

89. παρατηρεί ότι η νομισματική ένωση απαιτεί αποφασιστικό συντονισμό των οικονομικών πολιτικών για να μπορεί να ανθιστάται στην οικονομική κάμψη· εκφράζει λύπη διότι στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση η έμφαση έχει κατά βάση δοθεί στο σκέλος «νομισματική»·

90. συντάσσεται με την άποψη του ΔΝΤ ότι η διαχείριση της κρίσης δεν αποτελεί υποκατάστατο των διορθωτικών μέτρων και των θεμελιωδών μεταρρυθμίσεων που απαιτούνται για να εδραιωθούν τα θεμέλια της Ευρωπαϊκής Νομισματικής Ένωσης·

91. υπογραμμίζει την ανάγκη να αυξηθεί η ευρωζώνη την ανθεκτικότητά της οριστικοποιώντας ένα θεσμικό πλαίσιο που θα βασίζεται τόσο σε κίνητρα όσο και σε κυρώσεις για τις απαιτούμενες δράσεις·

92. τονίζει ότι το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης αποτελεί τον μόνο υφιστάμενο κανονιστικό μηχανισμό που μπορεί να παράσχει ένα βασικό ρυθμιστικό πλαίσιο για τις μακροοικονομικές πολιτικές και τα δημόσια οικονομικά στην ΕΕ·

93. διαπιστώνει ότι η μετάβαση στο ευρώ, όπως δείχνει ο απολογισμός της πρώτης δεκαετίας του ευρώ, αποκάλυψε επίσης επιδείνωση των αποκλίσεων ανταγωνιστικότητας ανάμεσα στις οικονομίες της ευρωζώνης, με αποτέλεσμα να επιδεινωθούν οι επιπτώσεις εις βάρος των οικονομικά ασθενών χωρών και να οδηγηθούμε σε σημαντικές εμπορικές ανισορροπίες στο εσωτερικό της ευρωζώνης· τονίζει, ωστόσο, ότι τα οφέλη του ευρώ για την Ένωση στο σύνολό της, όσον αφορά, για παράδειγμα, τη σχετική οικονομική σταθερότητα, τη σταθερότητα των τιμών και τον χαμηλό πληθωρισμό, ήταν σημαντικά·

94. επισημαίνει ότι πολλές χώρες χρειάζεται να βάλουν τάξη στα του δημοσιονομικού τους οίκου και να μειώσουν σημαντικά τα επίπεδα του ελλείμματος και του χρέους τους· συμφωνεί με το Συμβούλιο για την ανάγκη να εξασφαλιστεί δημοσιονομική βιωσιμότητα και ενισχυμένη οικονομική μεγέθυνση και απασχόληση σε όλα τα κράτη μέλη και, κατά συνέπεια, συμφωνεί ότι χρειάζεται να καταρτιστούν και να εφαρμοστούν αντίστοιχα προγράμματα δημοσιονομικής εξυγίανσης και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων·

95. σημειώνει ότι τούτο θα μπορούσε να οδηγήσει σε στρατηγικές χρηματοπιστωτικής εξυγίανσης οι οποίες θα περιορίσουν σε μεγάλο βαθμό την ικανότητα των κυβερνήσεων να αναπτύξουν δράση· συγχρόνως, εφιστά την προσοχή στο ότι αυτές οι δέσμες μέτρων λιτότητας δεν πρέπει να οδηγήσουν σε μέτρα τα οποία θα μπορούσαν να δράσουν ανασταλτικά στην ανάκαμψη της οικονομίας, στη δημιουργία θέσεων απασχόλησης και στην κοινωνική συνοχή·

Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2010

96. θεωρεί ότι το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης αποτελεί ένα σημαντικό μέσο άσκησης πίεσης για τη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών, το οποίο έχει συμβάλει στην οικονομική υπευθυνότητα εντός της ευρωζώνης· αναγνωρίζει ωστόσο ότι υπονομεύτηκε από την αναποτελεσματική εφαρμογή του και ότι δεν αποτέλεσε επαρκές ενισχυτικό στοιχείο για τη βελτιστοποίηση της οικονομικής πολιτικής κάθε κράτους μέλους και της ευρωζώνης στο σύνολό της· θεωρεί ότι αυτό το εργαλείο οικονομικής πολιτικής δεν σχεδιάστηκε για να λειτουργήσει ως διαρκής διορθωτική διαδικασία προς αντιστάθμιση τρεχουσών ανισορροπιών ή για τη διαχείριση των περιόδων κρίσης ή πολύ υποτονικής ανάπτυξης· είναι της γνώμης ότι, πέραν της εφαρμογής των ισχυόντων κανόνων, τα κράτη μέλη οφείλουν να εφαρμόσουν εσωτερικές πολιτικές για να προαγάγουν την ανάπτυξη, την καινοτομία, την ανταγωνιστικότητα και έναν ποιοτικό στόχο που θα συνίσταται στη συγκράτηση του δημοσίου ελλείμματος εντός ορισμένων ορίων αναφοράς·

97. θεωρεί ότι το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης δεν λαμβάνει υπόψη άλλες ανισορροπίες όπως αυτές του ιδιωτικού χρέους και των τρεχουσών συναλλαγών, που έχουν κι αυτές επιπτώσεις στη νομισματική ένωση·

98. διαπιστώνει ότι, ακόμη και αφότου κατέστη σαφές ότι η ακρίβεια των στατιστικών δεδομένων που αναφέρονται ορισμένα κράτη μέλη ήταν ενίοτε αμφίβολη, το Συμβούλιο, κατά την προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο στο πλαίσιο της αναθεώρησης της οδηγίας για την Eurostat, αντιτάχθηκε στο να ανατεθούν στην Eurostat εξουσίες να διενεργεί επιτόπιους ελέγχους, όπως είχε υποστηρίξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο·

99. θεωρεί ότι οι συντάκτες της Συνθήκης του Μάαστριχτ ανέμεναν σύγκλιση της ανταγωνιστικότητας μεταξύ των κρατών μελών της ευρωζώνης και δεν είχαν προβλέψει τον μεγάλο βαθμό απόκλισης, ο οποίος τελικά οδήγησε σε αύξηση των διαφορών απόδοσης (spreads), καθώς οι φόβοι σχετικά με τη φερεγγυότητα ορισμένων κρατών μελών αύξησαν τα ασφάλιστρα κινδύνου·

100. επισημαίνει ότι τους τελευταίους μήνες σημειώθηκαν ορισμένες προσωρινές εξαιρέσεις όσον αφορά την εφαρμογή των ευρωπαϊκών κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις και ότι, χάρη στις εξαιρέσεις αυτές, τα κράτη μέλη κατόρθωσαν να συγκρατήσουν τις επιπτώσεις της κρίσης· σημειώνει ότι η φάση ανάπτυξης προς την οποία οδεύουμε απαιτεί στέρεα θεμέλια και ότι, στο πλαίσιο αυτό, πρέπει σταδιακά να επιστρέψουμε στο σύνηθες καθεστώς κρατικών ενισχύσεων, διασφαλίζοντας έτσι ίσους όρους ανταγωνισμού στην Ευρώπη·

101. ζητεί να ενισχυθούν οι διατάξεις του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης, ιδίως το προληπτικό σκέλος, στις περιπτώσεις όπου η πίεση που ασκείται από τις υπόλοιπες χώρες είναι σήμερα το ισχυρότερο διαθέσιμο μέσο για να συμμορφώνονται τα κράτη μέλη προς τις συστάσεις του Συμβουλίου· ζητεί να γίνει δραστηρότερη η οικονομική επιτήρηση που ασκεί η Επιτροπή· θεωρεί ότι πρέπει να διερευνηθεί το ενδεχόμενο θέσπισης κινήτρων για τη δημοσιονομική εξυγίανση·

102. προτείνει να ενσωματωθεί στην εφαρμογή του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης ένας αποτελεσματικός μηχανισμός κινήτρων και κυρώσεων, ο οποίος θα συνέβαλλε ώστε να αποσοβηθεί τυχόν επιδείνωση της τρέχουσας κρίσης και να εξασφαλιστεί η αποτροπή νέας κρίσης στο μέλλον·

103. εκτιμά ότι η πολυμερής εποπτεία και τα αιτήματα προσαρμογής πρέπει να αφορούν τόσο τις καταστάσεις ελλείμματος όσο και τις καταστάσεις πλεονάσματος με συνεκτίμηση των ιδιομορφιών κάθε χώρας, σε ό,τι αφορά, για παράδειγμα, τη δημογραφία, και ότι πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα επίπεδα των ιδιωτικών χρεών, την εξέλιξη των μισθών σε σχέση με την παραγωγικότητα της εργασίας, την απασχόληση –ιδίως των νέων– και το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών· θεωρεί ότι τα στοιχεία αυτά, αν δεν καταστεί δυνατόν να χρησιμοποιηθούν με τον ίδιο τρόπο όπως τα ισχύοντα κριτήρια του συμφώνου σταθερότητας, πρέπει να χρησιμοποιούνται σαν προειδοποιητικά σήματα· θεωρεί ότι απαιτείται μεγαλύτερη διαφάνεια όσον αφορά τα στοιχεία για τα δημόσια οικονομικά και χαιρετίζει την πρόταση της Επιτροπής για την ποιότητα των στατιστικών δεδομένων·

104. καλεί την Επιτροπή να θεσπίσει έναν ενισχυμένο ευρωπαϊκό μηχανισμό επιβολής κυρώσεων, όπως σαφώς εμπίπτει στις αρμοδιότητές της εντός της ευρωζώνης, ώστε να αναγκάζονται τα κράτη μέλη να τηρούν τους κανόνες του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης·

105. εκτιμά ότι το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης δεν αποδείχθηκε αρκετά αποτελεσματικό στον συντονισμό των δημοσιονομικών πολιτικών, ότι η στήριξή του στις πολιτικές των επιμέρους κρατών προκάλεσε προβλήματα όσον αφορά την εφαρμογή και την ακρίβεια των πληροφοριών, ότι παρέλειψε τη σύνδεση με τα επίπεδα απασχόλησης και τη δημιουργία θέσεων εργασίας κατά τρόπο ώστε να διαμορφωθεί ένα κατάλληλο ισορροπημένο μίγμα οικονομικής πολιτικής, και ότι δεν αντιμετώπισε τα ζητήματα που σχετίζονται με την πραγματική σύγκλιση, την ανταγωνιστικότητα και τη δημιουργία συνεργειών στην ευρωζώνη· εκτιμά συνεπώς ότι απαιτείται περαιτέρω συντονισμός μεταξύ κρατών μελών, ιδίως μεταξύ των οικονομιών της ευρωζώνης, προκειμένου να ενισχυθεί η οικονομική ισορροπία στην ευρωζώνη·

Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2010

106. Θεωρεί ότι οι γενικοί προσανατολισμοί των οικονομικών πολιτικών (ΓΠΟΠ) για τη σταθερότητα και την ανάπτυξη, που συναποφασίζονται με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, πρέπει να χρησιμεύουν ως πλαίσιο συζήτησης και αξιολόγησης των προϋπολογισμών των κρατών μελών πριν από την υποβολή τους στα αρμόδια εθνικά κοινοβούλια.

107. πιστεύει ότι, πέραν του κοινού νομίματος, οι χώρες της ευρωζώνης πρέπει να κάνουν ένα πρόσθετο βήμα προχωρώντας στις κατάλληλες διευθετήσεις για την από κοινού έκδοση τίτλων και διαχείριση μέρους του δημόσιου χρέους των κρατών μελών, ώστε να τεθούν οι βάσεις για μια συνθετότερη πολυμερή εποπτεία, με τη βοήθεια του EMF και της Ευρωπαϊκής Διευκόλυνσης Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, που θα εξασφαλίζει μεγαλύτερη ελκυστικότητα της αγοράς της ευρωζώνης στο σύνολό της, και για κοινή διαχείριση του χρέους.

108. πιστεύει ότι η εφαρμογή των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, και ιδίως η προσαρμογή και αναδιάρθρωση των συστημάτων κοινωνικής διανομής στα νέα κράτη μέλη, απαιτεί ισχυρή στήριξη και αλληλεγγύη εκ μέρους της Ένωσης· ανεξάρτητα από οιαδήποτε παγκόσμια κατάσταση χρηματοπιστωτικής, οικονομικής και κοινωνικής κρίσης, η ευρωζώνη και ο μηχανισμός συναλλαγματικών ισοτιμιών (ΜΣΙ ΙΙ) πρέπει να διευρυνθούν περαιτέρω με νέα κράτη μέλη που να πληρούν τα κριτήρια του Μάαστριχτ· τέτοιου είδους αποφάσεις θα αποδείκνυαν, μεταξύ άλλων, τη σταθερότητα και τη βιωσιμότητα της ίδιας της ευρωζώνης.

109. θεωρεί ότι η απορρόφηση των σημαντικών αποκλίσεων παραγωγικότητας που υπάρχουν εντός της ευρωζώνης, με τη διατήρηση των μισθολογικών αυξήσεων στο επίπεδο της αύξησης της παραγωγικότητας και του αναμενόμενου πληθωρισμού, έχει βασική σημασία για να αποφευχθεί η δημιουργία ρωγμών εντός της ευρωζώνης.

110. ζητεί ουσιαστική βελτίωση του κοινωνικού διαλόγου για μακροοικονομικά θέματα, ο οποίος δεν είναι δυνατόν να εξαντλείται στην απλή πληροφόρηση των κοινωνικών εταίρων για τους προσανατολισμούς που προτείνονται ή έχουν ήδη εγκριθεί.

111. καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να ορίσουν ευρείες κοινές κατευθυντήριες γραμμές για την ΕΕ με στόχο την υλοποίηση μιας βιώσιμης οικονομίας της αγοράς· είναι της άποψης ότι αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές πρέπει να καθορίζονται ετησίως βάσει αξιολόγησης που θα περιέχει την εξέλιξη μισθών/παραγωγικότητας σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο μέσα από έναν κατάλληλο κοινωνικό διάλογο.

Φορολογική πολιτική

112. απευθύνει έκκληση για κοινή δημοσιονομική στρατηγική, προκειμένου να αποκατασταθεί και να διασφαλιστεί η ΕΕ ως χώρος μακροχρόνιας οικονομικής ανάπτυξης.

113. θεωρεί ότι η δημόσια δαπάνη που χρησιμοποιείται με τρόπο αποτελεσματικό και μελλοντοστρεφή (στην εκπαίδευση, στην κατάρτιση, στις υποδομές, στην έρευνα, στο περιβάλλον κτλ.) μπορεί να έχει σταθεροποιητική επίδραση στην οικονομία τροφοδοτώντας μια υγιή, βιώσιμη ανάπτυξη που έχει διάρκεια· πιστεύει ότι μια ποιοτική, υπεύθυνη δημόσια δαπάνη, σε συνδυασμό με την ενίσχυση του επιχειρηματικού και καινοτόμου δυναμικού του ιδιωτικού τομέα, μπορεί να αποτελέσει κινητήρια δύναμη οικονομικής και κοινωνικής πρόόδου.

114. τονίζει τη σημασία ενός στενότερου δεσμού ανάμεσα στο Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης, τους μακροοικονομικούς μηχανισμούς και τα εθνικά μεταρρυθμιστικά προγράμματα της «Ευρώπης του 2020», με την εξασφάλιση συνοχής στην υποβολή τους, με αποτέλεσμα να αυξάνεται επίσης η συγκρισιμότητα των εθνικών προϋπολογισμών σε ό,τι αφορά τις δαπάνες των διάφορων κατηγοριών· πιστεύει ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεωρούν τις οικονομικές πολιτικές τους ζήτημα όχι μόνο εθνικού αλλά και κοινού συμφέροντος, και να διαμορφώνουν ανάλογα την πολιτική τους· υπενθυμίζει στα κράτη μέλη τον ενισχυμένο ρόλο των Γενικών Προσανατολισμών Οικονομικής Πολιτικής.

115. επιμένει ότι, για να είναι αξιόπιστη η στρατηγική για την Ευρώπη του 2020, απαιτείται μεγαλύτερη συμβατότητα και συμπληρωματικότητα μεταξύ των εθνικών προϋπολογισμών των 27 κρατών μελών της ΕΕ και του προϋπολογισμού της ΕΕ· υπογραμμίζει τον ενισχυμένο ρόλο που θα πρέπει να διαδραματίζει ο προϋπολογισμός της ΕΕ σε ό,τι αφορά τη συγκέντρωση των πόρων.

116. θεωρεί ότι οι δημόσιες επενδύσεις με έξυπνη στόχευση μπορούν να ασκούν ισχυρή μόχλευση στις μακροπρόθεσμες επενδύσεις· προτείνει να διευρυνθεί η εντολή της ΕΤΕπ ώστε να περιλάβει τη δυνατότητα έκδοσης ευρωομολόγων για επενδύσεις σε μείζονα διαρθρωτικά σχέδια με τρόπο εναρμονισμένο προς τις στρατηγικές προτεραιότητες της ΕΕ.

117. επισημαίνει ότι ένα κοινό νόμισμα μπορεί να λειτουργήσει μόνον εφόσον τα κράτη μέλη συντονίζουν τις δημοσιονομικές πολιτικές τους και έχουν μεταξύ τους τα λογιστικά τους βιβλία ανοικτά· αναγνωρίζει ότι η διαδικασία αυτή απαιτεί στενή συνεργασία με τα εθνικά κοινοβούλια.

Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2010

118. καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο, με την υποστήριξη της Eurostat, να βελτιώσουν τη συγκρισιμότητα των δαπανών των εθνικών προϋπολογισμών, ώστε να φαίνεται η συμπληρωματικότητα ή σύγκλιση των ακολουθούμενων πολιτικών·

119. εκτιμά ότι η Ένωση και τα κράτη μέλη πρέπει να εργασθούν για την καδιέρωση φορολογικών αρχών που θα πάψουν να ευνοούν τη δημιουργία χρεών στον δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα και τις βραχυπρόθεσμες αμοιβές στον ιδιωτικό τομέα, και που θα μπορούσαν ενδεχομένως να ενσωματώνουν μηχανισμούς μόνους-μάλους βάσει κριτηρίων συνδεδεμένων με την αξιοπρεπή εργασία και το περιβάλλον·

120. σημειώνει ότι η ανάκαμψη από την χρηματοπιστωτική, οικονομική και κοινωνική κρίση, και η έξοδος από την κρίση του δημόσιου χρέους, απαιτούν μια μακροπρόθεσμη διεργασία που πρέπει να σχεδιασθεί καλά και να εξασφαλίζει ισορροπημένη και βιώσιμη ανάπτυξη· αναγνωρίζει ότι ενδέχεται να χρειάζεται να γίνουν συμβιβασμοί μεταξύ ανάπτυξης, δίκαιης μεταχείρισης και χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και ότι οι συμβιβασμοί αυτοί πρέπει να υπόκεινται σε πολιτική απόφαση· καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να υποβάλει προτάσεις χρηματοπιστωτικής ανάπτυξης που να λαμβάνουν υπόψη τους στόχους αυτούς, ιδίως στο πλαίσιο της στρατηγικής ΕΕ 2020, και να εξηγήσει τους συμβιβασμούς που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο πολιτικών επιλογών· ελπίζει να μπορέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, στη βάση αυτή, να διευκολύνει τη συζήτηση και τις συγκρίσεις πολιτικής, ύστερα από διαβούλευση με όλους τους εμπλεκόμενους στη μεταρρύθμιση των χρηματοπιστωτικών αγορών (τράπεζες, επενδυτές, αποταμιευτές και κοινωνικοί εταίροι)· επιπλέον, καλεί την Επιτροπή να μεριμνήσει για μια ενεργότερη συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη διεργασία αυτή, ιδιαίτερα κατά την εκπόνηση και στη συνέχεια υλοποίηση της στρατηγικής ΕΕ 2020·

121. προτρέπει την Ένωση να εξοπλισθεί καλύτερα με αντικυκλικά μέσα διαχείρισης των οικονομικών πολιτικών·

122. εκτιμά ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας παρέχει όλα τα μέσα που χρειάζονται στην παρούσα φάση για να υπάρξει μια πραγματική οικονομική διακυβέρνηση της Ένωσης και καλύτερη επιτήρηση των δημόσιων οικονομικών στα κράτη μέλη·

Εσωτερική αγορά

123. επισημαίνει τις εκκλήσεις που διατυπώνονται στις εκδόσεις Mario Monti και Louis Grech που εγκρίθηκαν από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις 20 Μαΐου 2010, για μια περισσότερο ολιστική προσέγγιση στην εσωτερική αγορά σε ό,τι αφορά τόσο τη στρατηγική όσο και τη σύλληψη, ώστε να γίνει αυτή αποτελεσματικότερη και να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών· υπογραμμίζει τη σημασία που έχει η πρωτοβουλία για την «Πράξη περί Ενιαίας Αγοράς», αποτελούμενη από νομοθετικές και μη νομοθετικές προτάσεις, για την ενίσχυση και επικαιροποίηση της εσωτερικής αγοράς, για την ολοκλήρωση της ψηφιακής εσωτερικής αγοράς και για τον εντοπισμό και την εξάλειψη των φραγμών που απομένουν·

124. θεωρεί σημαντικό η Πράξη περί Ενιαίας Αγοράς να περιλαμβάνει μια φιλόδοξη ατζέντα κοινωνικής προστασίας και προστασίας των καταναλωτών με τη μορφή της προσθήκης μιας κοινωνικής ρήτρας σε όλα τα νομοθετήματα που σχετίζονται με την εσωτερική αγορά, νομοθεσία για τις υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος, νομοθετική ατζέντα για την ενίσχυση των δικαιωμάτων των εργαζομένων, μια φιλόδοξη νομοθετική δέσμη για την προστασία των καταναλωτών που θα έχει απτά αποτελέσματα στην καθημερινή ζωή των πολιτών, καθώς και έναν βελτιωμένο φορολογικό συντονισμό μέσω της εναρμόνισης της βάσης του φόρου εταιρειών και των συντελεστών ΦΠΑ·

125. επισημαίνει ότι η εσωτερική αγορά απαιτεί τη στήριξη όλων, καθώς συνιστά τον ακρογωνιαίο λίθο του ευρωπαϊκού σχεδίου και το θεμέλιο για τη διατηρήσιμη δημιουργία πλούτου στην ΕΕ·

126. επισημαίνει ότι η εσωτερική αγορά είναι μία από τις βασικές κινητήριες δυνάμεις της ευρωπαϊκής οικονομικής μεγέθυνσης· υπογραμμίζει ότι η στρατηγική ΕΕ 2020 θα πρέπει να συνιστά ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα για τη μεγέθυνση και την απασχόληση, με στόχο να αντιμετωπισθεί η οικονομική κρίση και να ενισχυθεί η εσωτερική αγορά·

127. θεωρεί ότι οι πρωτοβουλίες μεμονωμένων κρατών δεν μπορεί να είναι αποτελεσματικές χωρίς συντονισμένη δράση σε επίπεδο ΕΕ, και ότι είναι θεμελιώδες η Ευρωπαϊκή Ένωση να ομιλεί με ισχυρή ενιαία φωνή και να αναπτύσσει κοινές δράσεις· θεωρεί ότι η αλληλεγγύη, στην οποία βασίζεται το ευρωπαϊκό μοντέλο κοινωνικής οικονομίας, και ο συντονισμός των εθνικών απαντήσεων έχουν διαδραματίσει κρίσιμο ρόλο για την αποφυγή προστατευτικών μέτρων σύντομης διάρκειας εκ μέρους μεμονωμένων κρατών μελών· εκφράζει τον προβληματισμό ότι η επανεμφάνιση του οικονομικού προστατευτισμού σε εθνικό επίπεδο θα οδηγούσε πιθανότατα στον κατακερματισμό της εσωτερικής αγοράς και στη μείωση της ανταγωνιστικότητας και ως εκ τούτου πρέπει να αποφευχθεί· εκφράζει την ανησυχία του επειδή η τρέχουσα οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για να δικαιολογήσει τα επανεμφανιζόμενα προστατευτικά μέτρα σε διάφορα κράτη μέλη, ενώ αντίθετα αυτό που απαιτεί η κάμψη είναι κοινοί μηχανισμοί διασφάλισης·

Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2010

128. είναι της άποψης ότι η πρόοδος στην εσωτερική αγορά δεν πρέπει να βασίζεται στον ελάχιστο κοινό παρονομαστή· ενθαρρύνει, συνεπώς, την Επιτροπή να αναλάβει ηγετικό ρόλο και να υποβάλει τολμηρές προτάσεις· προτρέπει τα κράτη μέλη να κάνουν χρήση της μεθόδου της ενισχυμένης συνεργασίας στα πεδία εκείνα όπου η διαδικασία για την επίτευξη συμφωνίας μεταξύ των 27 δεν είναι εφικτή· σε αυτές τις πρωτοποριακές πρωτοβουλίες θα πρέπει να είναι ελεύθερες να προσχωρήσουν και άλλες χώρες σε μια μεταγενέστερη φάση·

129. προειδοποιεί ενάντια στην ιδέα ότι η ευρωπαϊκή οικονομία μπορεί με κάποιον τρόπο να αναπτυχθεί και να μεγεθυνθεί χωρίς το ελεύθερο και θεμιτό εμπόριο με όσο το δυνατόν περισσότερες χώρες του κόσμου, συμπεριλαμβανομένων των ΗΠΑ που είναι ο βασικότερος εταίρος μας σήμερα, καθώς και των αναδυόμενων οικονομιών όπως η Κίνα, η Ινδία και η Βραζιλία· εκτιμά ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να βασιστεί και στις δικές της δυνάμεις, χρησιμοποιώντας καλύτερα την εσωτερική της αγορά, ιδίως αφού το σημαντικότερο μέρος της ανάπτυξης της συνδέεται με την εσωτερική ζήτηση·

130. επισημαίνει την ανάγκη να αξιοποιηθούν οι δυνατότητες της εσωτερικής αγοράς για τις επιχειρήσεις στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, ώστε να δοθεί ώθηση στην δημιουργία θέσεων εργασίας και στην καινοτομία στον τομέα των νέων τεχνολογιών στην Ευρώπη·

131. πιστεύει ότι, για τη δημιουργία μιας πραγματικής εσωτερικής αγοράς, η Επιτροπή οφείλει να παρουσιάσει μια δέσμη ξεκάθαρων πολιτικών προτεραιοτήτων μέσω μιας «Πράξης περί Ενιαίας Αγοράς» που θα καλύπτει τόσο νομοθετικές όσο και μη νομοθετικές πρωτοβουλίες, με σκοπό τη δημιουργία μιας άκρως ανταγωνιστικής κοινωνικής οικονομίας της αγοράς·

132. αναγνωρίζει ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση η συγκρότηση της εσωτερικής αγοράς χωρίς να έχει υπάρξει τουλάχιστον ως ένα βαθμό φορολογική εναρμόνιση, ιδίως όσον αφορά τη φορολογία των επιχειρήσεων, και προσδιορισμός των στοιχείων της κοινωνικής προστασίας έχει εν μέρει οδηγήσει σε υπέρμετρο ανταγωνισμό μεταξύ κρατών μελών που επιδιώκουν να προσελκύσουν φορολογουμένους από άλλα κράτη μέλη· επισημαίνει ωστόσο ότι ένα από τα μεγάλα πλεονεκτήματα της εσωτερικής αγοράς υπήρξε η κατάργηση των φραγμών στην κινητικότητα και η εναρμόνιση των θεσμικών ρυθμίσεων, με αποτέλεσμα την προαγωγή της διαπολιτισμικής κατανόησης, της ολοκλήρωσης, της οικονομικής ανάπτυξης και της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης·

133. συνιστά να διενεργήσει η Επιτροπή έναν ανεξάρτητο έλεγχο για να εντοπίσει τις πρώτες 20 αιτίες καθημερινής δυσάρεσκιας και δυσφορίας των πολιτών σε σχέση με την ενιαία αγορά, ιδίως όσον αφορά το ηλεκτρονικό εμπόριο, τη διασυνورياκή ιατρική περίθαλψη και την αμοιβαία αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων·

134. καλεί τα κράτη μέλη να αποδεχθούν επιτέλους τη χρήση πινάκων συσχέτισης στο θέμα της εφαρμογής της νομοθεσίας, ώστε να υπάρξει μεγαλύτερη διαφάνεια στα νομοθετικά ελλείμματα·

135. τονίζει ότι μια εύρυθμη αγορά δημόσιων συμβάσεων έχει ζωτική σημασία για την εσωτερική αγορά· δεν παύει, όμως, να ανησυχεί διότι εξακολουθούν να υφίστανται σημαντικά προβλήματα για τις δημόσιες αρχές όσον αφορά την επίτευξη των στόχων πολιτικής τους μέσα σε ένα περίπλοκο πλαίσιο κανόνων, καθώς και την εξασφάλιση της πρόσβασης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στις αγορές δημόσιων συμβάσεων·

136. προτρέπει την Επιτροπή να υποβάλει πρόταση για την καθιέρωση μιας «ρήτρας ενεργοποίησης», η οποία θα εξασφαλίζει ότι οι νόμοι της εσωτερικής αγοράς της ΕΕ θα τίθενται αυτομάτως σε ισχύ μια δεδομένη χρονική στιγμή εάν τα κράτη μέλη δεν τους έχουν μεταφέρει εγκαίρως στο εθνικό τους δίκαιο·

137. εκτιμά ότι ο εφοδιασμός ενός οικονομικού χώρου με υγιείς, αποτελεσματικούς κανόνες, ύστερα από μια κρίση των διαστάσεων εκείνης που βιώσαμε, αποτελεί σημαντική συμβολή στην ανταγωνιστικότητα· θεωρεί ότι οι αρχές της ΕΕ φέρουν ιδιαίτερη ευθύνη για τη συμμόρφωση προς το πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων, μεταξύ άλλων εκ μέρους των εθνικών πολιτικών αρχών·

138. είναι της άποψης η Ευρώπη πρέπει να καταστεί και πάλι ευνοϊκός τόπος για επενδύσεις και παραγωγή, καθώς και παγκόσμιο σημείο αναφοράς για την καινοτομία και την ανάπτυξη· θεωρεί ότι τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, τόσο τα δημόσια όσο και τα ιδιωτικά, πρέπει να καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να διασφαλίζουν ότι οι χρηματοπιστωτικές αγορές θα λειτουργούν προς όφελος της πραγματικής οικονομίας και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων·

139. ζητεί από την Επιτροπή να πραγματοποιεί ετήσια αξιολόγηση σχετικά με τις ανάγκες δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων και τον τρόπο με τον οποίο καλύπτονται ή θα έπρεπε να καλυφθούν·

Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2010

Φορολογία

140. αναγνωρίζει ότι η περαιτέρω ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς της Ένωσης απαιτεί συντονισμένη προσέγγιση τόσο σε εθνικό όσο και σε ενωσιακό επίπεδο, προκειμένου να αξιοποιηθούν οι βέλτιστες πρακτικές στον τομέα της καταπολέμησης της φορολογικής απάτης και της φοροδιαφυγής, ενώ ταυτοχρόνως θα προσδιορίζονται κατάλληλα κίνητρα ώστε οι φορολογούμενοι να εκπληρώνουν με συνέπεια τις φορολογικές τους υποχρεώσεις και οι φορολογικές αρχές των κρατών μελών να υιοθετούν αποτελεσματικά προληπτικά μέτρα εναντίον κάθε μορφής φορολογικού αδικήματος·

141. πιστεύει ότι η μείωση των επιπέδων φοροδιαφυγής θα βοηθήσει στη μείωση των δημόσιων ελλειμμάτων χωρίς αύξηση της φορολογίας και με παράλληλη διατήρηση των κοινωνικών δαπανών· ανησυχεί για τις στρεβλώσεις που προκλήθηκαν στην εσωτερική αγορά από τα ανόμοια επίπεδα φοροδιαφυγής στα κράτη μέλη· καλεί την Επιτροπή να πραγματοποιήσει εκτίμηση αντικτύπου με στόχο την αξιολόγηση των διάφορων προβλημάτων που προκαλούν η φοροδιαφυγή και η παραοικονομία σε όλα τα κράτη μέλη·

142. επισημαίνει ότι η βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών δεν επιβάλλει μόνο αίσθημα ευθύνης όσον αφορά τις δαπάνες, αλλά επίσης επαρκή και κοινωνικά δίκαιη φορολογία, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα στην είσπραξη των φόρων από τις εθνικές φορολογικές αρχές και εντατικότερη καταπολέμηση της φοροδιαφυγής· καλεί την Επιτροπή να προτείνει σειρά μέτρων για να βοηθηθούν τα κράτη μέλη να αποκαταστήσουν την ισορροπία των δημόσιων λογαριασμών τους και να χρηματοδοτήσουν δημόσιες επενδύσεις αντλώντας καινοτόμους χρηματοδοτικούς πόρους·

143. επισημαίνει, απηχώντας τις σχετικές εργασίες του Mario Monti, το γεγονός ότι οι αυξήσεις των δημόσιων εσόδων λόγω καλών οικονομικών επιδόσεων μεταφράστηκαν τις περισσότερες φορές σε μειώσεις φόρου· επισημαίνει ότι η φορολογία της εργασίας πρέπει να μειωθεί, πράγμα που θα αυξήσει την ευρωπαϊκή ανταγωνιστικότητα· υποστηρίζει τις προτάσεις του Mario Monti για τη δημιουργία ομάδας φορολογικής πολιτικής, στο πλαίσιο της οποίας θα συγκεντρώνονται εκπρόσωποι από τα κράτη μέλη, καθώς τούτο συνιστά σημαντικό βήμα για την ενθάρρυνση του διαλόγου ανάμεσα στις ευρωπαϊκές χώρες· καλεί την εν λόγω ομάδα να εξετάσει κατά κύριο λόγο το πλαίσιο ενός φορολογικού συστήματος που θα θέτει περιβαλλοντικούς στόχους και θα στηρίζει την αποδοτικότητα των πόρων· χαιρετίζει την πρόταση οδηγίας σχετικά με μια κοινή, ενοποιημένη βάση για τη φορολογία των επιχειρήσεων στο πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2011·

144. αναγνωρίζει ότι μείζων κινητήρια δύναμη της θεσμικής βελτίωσης και της οικονομικής μεγέθυνσης στα κράτη μέλη είναι το κυριαρχικό τους δικαίωμα να επιλέγουν τον τρόπο με τον οποίο θα εισπράττουν φόρους· θεωρεί ότι είναι απαραίτητη η μείωση της φορολόγησης της εργασίας, τόσο προς όφελος των αναξιοπαθούντων όσο και για να μπορούν οι μεσαίες τάξεις να ζουν αξιοπρεπώς με τους καρπούς του μόχθου τους·

145. συνηγορεί υπέρ μιας φορολογικής αρχιτεκτονικής που θα επιτρέπει την ελάφρυνση της φορολόγησης της εργασίας, καθώς επίσης την ενθάρρυνση και τη δημιουργία κινήτρων για απασχόληση, καινοτομία και μακροπρόθεσμες επενδύσεις·

Περιφερειακή, οικονομική και κοινωνική συνοχή

146. πιστεύει ότι η πολιτική συνοχής πρέπει να θεωρείται ένας από τους πυλώνες της οικονομικής πολιτικής της Ένωσης, ο οποίος συμβάλλει στη μακροπρόθεσμη επενδυτική στρατηγική της ΕΕ·

147. επισημαίνει ότι η πολιτική συνοχής συνιστά πλέον σημαντικό στοιχείο του ευρωπαϊκού σχεδίου για την ανάκαμψη της οικονομίας, καθώς αποτελεί μια δημόσια πολιτική που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την αντιμετώπιση της κρίσης και να τονώσει βραχυπρόθεσμα τη ζήτηση, επενδύοντας παράλληλα στη μακροπρόθεσμη ανάπτυξη και στην ανταγωνιστικότητα·

148. θεωρεί ότι η ικανότητα της πολιτικής συνοχής να συνδέει την ανάκαμψη με τη μακροπρόθεσμη ανάπτυξη προκύπτει από τα τρία βασικά χαρακτηριστικά της: θέτει στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές υπό μορφή προϋποθέσεων για τη μεταφορά πόρων, οι οποίες είναι δεσμευτικές τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για τις περιφέρειες· αφήνει περιθώριο στα κράτη μέλη και στις περιφέρειες να προσαρμόσουν τις παρεμβάσεις στις ιδιαιτερότητες κάθε περιοχής· και διαθέτει μηχανισμούς παρακολούθησης και υποστήριξης για την επίδιωξη των στόχων·

149. υπογραμμίζει ότι ο άνισος αντίκτυπος της κρίσης στο ευρωπαϊκό έδαφος αντικατοπτρίζει τα διαφορετικά σημεία εκκίνησης ως προς τον ανταγωνιστικότητα και τους ποικίλους βαθμούς χρήσης των μέτρων για την αντιμετώπιση της κρίσης και συνεπάγεται διαφορετικές μακροπρόθεσμες προοπτικές· επισημαίνει ότι οι επιπτώσεις της κρίσης ενδέχεται να επιφέρουν αποδυνάμωση της εδαφικής συνοχής εάν δεν αντισταθμιστούν από πολιτικές που στοχοθετούν συγκεκριμένα προβλήματα με διαφοροποιημένο τρόπο· επισημαίνει ότι, σε ορισμένες από τις χώρες που επλήγησαν περισσότερο από την κρίση, η πολιτική συνοχής αντιπροσωπεύει μεγάλο μέρος των συνολικών δημόσιων επενδύσεων·

Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2010

150. πιστεύει ότι η στρατηγική για την περίοδο μετά την κρίση θα είναι περισσότερο αποτελεσματική αν οι περιφέρειες και οι πόλεις συμμετέχουν στην εφαρμογή της· η πολυεπίπεδη διακυβέρνηση παρέχει ευρύτερο χώρο πολιτικής, δίνοντας τη δυνατότητα να προωθηθεί αποτελεσματικότερα η ανάκαμψη της οικονομίας στην ΕΕ, δεδομένου ότι τα περιφερειακά και τοπικά επίπεδα ευρωπαϊκής διακυβέρνησης έχουν την ικανότητα να μεταφράζουν τους ευρωπαϊκούς γενικούς στρατηγικούς στόχους στις εδαφικές ιδιαιτερότητές τους και την ικανότητα να κινητοποιούν τα εργαλεία πολιτικής που διαθέτουν καθώς και τον ενθουσιασμό όλων των εταιρών – των επιχειρήσεων, της ακαδημαϊκής κοινότητας και της κοινωνίας των πολιτών·

151. επισημαίνει ότι σήμερα υπάρχουν πολλά εργαλεία πολιτικής στο τοπικό και περιφερειακό επίπεδο διακυβέρνησης· τόσο η καινοτομία, που μπορεί να αποδώσει αυξήσεις παραγωγικότητας, όσο και η οικολογική ανάπτυξη, που μπορεί να δημιουργήσει νέα ζήτηση και νέες αγορές, προϋποθέτουν εστίαση σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, καθώς και μια τοπικά προσδιορισμένη και ολοκληρωμένη προσέγγιση στις επενδυτικές και αναπτυξιακές πολιτικές· μια περιφέρεια, μια πόλη, μια κομόπολη ή μια αγροτική περιοχή μπορεί να αποτελέσει έναν χώρο όπου μπορούν να συγκεντρωθούν όλοι οι εταίροι και να βρεθούν όλα τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για την επίτευξη λύσης·

152. εκφράζει επομένως ανησυχία για την έλλειψη προόδου στη μεταβίβαση αρμοδιοτήτων προς κοινότητες, δεδομένου ότι οι τοπικές και αγροτικές κοινότητες παρέχουν ευκαιρίες στο πεδίο της οικονομίας, της απασχόλησης και της κοινοτικής συγκρότησης, καθώς και ότι η παροχή υποστήριξης προς τις κοινότητες αυτές επιτρέπει τον περιορισμό του αποκλεισμού ενισχύοντας τον κοινοτικό ιστό και προσδίδοντάς τους με τον τρόπο αυτό αυξημένη δυνατότητα απορρόφησης·

153. επισημαίνει ότι, καθώς οι περιφέρειες θα αποκτούν ολοένα και πιο καθοριστική θέση στο οικονομικό πρόγραμμα της ΕΕ, ο δανεισμός σε τοπικό επίπεδο πρέπει να ενισχυθεί, και ότι τούτο μπορεί να τονωθεί μέσω ισχυρών περιφερειακών τραπεζών· επισημαίνει ότι η κανονιστική ρύθμιση του κλάδου των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την ανάγκη τόνωσης της επιχειρηματικότητας και της χρηματοδότησης των ΜΜΕ, και ότι η παροχή χρηματοπιστωτικής στήριξης προς τις ΜΜΕ στο πλαίσιο της πολιτικής συνοχής πρέπει να κινηθεί προς τη χρηματοδότηση από κεφάλαια επιχειρηματικών συμμετοχών, πράγμα που θα επέτρεπε μεγαλύτερη συμμετοχή του τραπεζικού τομέα και αποτελεσματικότερη χρήση των διαρθρωτικών πόρων·

154. καλεί για περαιτέρω μεταρρύθμιση της σημερινής δομής της πολιτικής συνοχής ώστε να καταστεί δυνατή η ταχύτερη και αποτελεσματικότερη παροχή πόρων στα κράτη μέλη, στις περιφέρειες και στις πόλεις· τονίζει ότι απαιτείται μεγαλύτερη ευελιξία και ότι η Επιτροπή πρέπει να το λάβει υπόψη καθώς θα σχεδιάζει τη μελλοντική πολιτική συνοχής·

155. κρίνει ότι κάθε μακροπρόθεσμη επενδυτική στρατηγική της ΕΕ που στηρίζεται από την πολιτική συνοχής πρέπει να συνδέεται με αποτελέσματα όσον αφορά την ανταγωνιστικότητα, την καινοτομία, τη δημιουργία θέσεων εργασίας και την πράσινη ανάπτυξη, καθώς και με βελτιώσεις στον τομέα της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ιδίως μεταξύ παλαιών και νέων κρατών μελών·

ΕΕ 2020

156. ζητεί η στρατηγική για την ΕΕ του 2020 να υπακούει σε μια ευρύτερη πολιτική αντίληψη για το μέλλον της ΕΕ ως ανταγωνιστικής, κοινωνικής και βιώσιμης Ένωσης που θέτει στο επίκεντρο της χάραξης πολιτικής τον άνθρωπο και την προστασία του περιβάλλοντος·

157. πιστεύει ότι, για να επιτευχθούν οι στόχοι αυτοί, είναι ήδη ώρα για στενό συντονισμό των μακροοικονομικών πολιτικών μας, με πρωταρχικό στόχο την αύξηση του αναπτυξιακού δυναμικού της Ένωσης και με εστίαση σε ένα μοντέλο βιώσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης, διαφορετικά κανένα από τα προβλήματά μας δεν θα μπορέσει να επιλυθεί· εκτιμά ότι αυτό θα πρέπει να είναι το επίκεντρο της νέας στρατηγικής «ΕΕ 2020»·

158. αναγνωρίζει ότι, για να αποφευχθούν τυχόν απαντήσεις στην κρίση του ευρώ που θα κατέληγαν σε μια μακρά περίοδο οικονομικής στασιμότητας, η Ένωση θα πρέπει ταυτόχρονα να εφαρμόσει μια στρατηγική που θα επιταχύνει τη βιώσιμη οικονομική μεγέθυνση, με παράλληλες μεταρρυθμίσεις για την αποκατάσταση και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας·

159. σημειώνει τους πέντε πρωταρχικούς στόχους που συμφωνήθηκαν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για το ποσοστό απασχόλησης, την έρευνα και ανάπτυξη, τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, τα επίπεδα εκπαίδευσης και την κοινωνική ένταξη· τονίζει ότι αυτοί οι πρωταρχικοί στόχοι θα πρέπει να διατυπώνονται στο πλαίσιο μιας συγκροτημένης και συνεκτικής στρατηγικής βιώσιμης ανάπτυξης που θα συνδυάζει τα προγράμματα πολιτικής στον οικονομικό, κοινωνικό και περιβαλλοντικό τομέα·

Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2010

160. Θεωρεί ότι η παιδεία πρέπει να βρεθεί στο επίκεντρο της οικονομικής στρατηγικής της Ένωσης για την ανύψωση της συνολικής ποιότητας όλων των επιπέδων εκπαίδευσης και κατάρτισης στην ΕΕ, με συνδυασμό της αριστείας και της ισοτιμίας και με μεταρρύθμιση του εκπαιδευτικού μοντέλου· πιστεύει ότι, για την Ένωση, η παιδεία θα πρέπει να αποτελεί δημόσιο αγαθό, με επενδύσεις σε όλες τις πτυχές του εκπαιδευτικού συστήματος, στην ποιότητα της εκπαίδευσης και σε μια διεύρυνση της πρόσβασης στην ανώτατη εκπαίδευση· προτείνει να δημιουργηθεί σε ευρωπαϊκή κλίμακα ένα μόνιμο, χωρίς αποκλεισμούς σύστημα διά βίου μάθησης, που να εμπεριέχει τη γενίκευση των προγραμμάτων Erasmus και Leonardo για την κινητικότητα στον τομέα της εκπαίδευσης και της κατάρτισης· τονίζει ότι είναι κατεπείγουσα ανάγκη να αυξηθεί το ύψος των επενδύσεων στον τομέα της Ε&Α, ιδίως ενόψει της ενδιάμεσης αξιολόγησης του 7ου ΠΠ και των επόμενων δημοσιονομικών προοπτικών της ΕΕ·

161. σημειώνει ότι κεντρικά σημεία πρέπει να είναι η αντιμετώπιση της ανεργίας των νέων και η προώθηση μιας αποτελεσματικής αντιστοιχίας των επαγγελματικών προσόντων και των αναγκών της αγοράς· πιστεύει ότι πρέπει να αναπτυχθούν οι συμπράξεις δημόσιου-ιδιωτικού τομέα στην εκπαίδευση, και ότι η διασυνοριακή κινητικότητα φοιτητών και ερευνητών με προγράμματα ανταλλαγών και πρακτικής άσκησης θα πρέπει να αξιοποιηθεί για να βελτιωθεί η διεθνής ελκυστικότητα των ευρωπαϊκών ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, ενώ η διατήρηση του στόχου της διάθεσης του 3 % του ΑΕγχΠ για σκοπούς έρευνας και ανάπτυξης θα προωθήσει την καινοτομία μέσω της έρευνας και της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης·

162. Θεωρεί ότι η στρατηγική Ευρώπη 2020, όπως προτείνεται από την Επιτροπή, θα πρέπει να επικεντρώνεται στην απογραφειοκρατικοποίηση της εσωτερικής αγοράς, μειώνοντας τις διοικητικές επιβαρύνσεις των επιχειρήσεων κατά 25 % έως το 2012, και στην αύξηση της αποδοτικότητάς της με τη χρήση του διαδικτύου ως άξονα μιας ηλεκτρονικής αγοράς που θα περιλαμβάνει ολόκληρη την επικράτεια της ΕΕ, δημιουργώντας νέες υπηρεσίες και θέσεις εργασίας·

163. Θεωρεί ότι η δομή διακυβέρνησης της στρατηγικής της Ευρώπης 2020 θα πρέπει να ενισχυθεί ώστε να διασφαλιστεί η επίτευξη του στόχου της· θεωρεί ότι, προκειμένου να επιτύχει η νέα στρατηγική, είναι απαραίτητη η ευρύτερη χρήση δεσμευτικών μέτρων και όχι η συνέχιση της χρήσης της ανοιχτής μεθόδου συντονισμού στον τομέα της οικονομικής πολιτικής· καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να προτείνουν οικονομική στρατηγική για την οικονομική ανάκαμψη, η οποία να βασίζεται κυρίως σε μέσα της ΕΕ και όχι σε διακυβερνητικές πρωτοβουλίες·

164. έχει επίγνωση του γεγονότος ότι μια καλή διακυβέρνηση ή μια οικονομική κυβέρνηση δεν θα αρκούσε από μόνη της για να εξασφαλίσει στην ΕΕ τη στρατηγική ανάπτυξης που είναι αναγκαία για την αντιμετώπιση της κρίσης και του διεθνούς ανταγωνισμού· είναι ωστόσο πεπεισμένο ότι δέκα χρόνια ΟΝΕ απέδειξαν πόσο μια τέτοια στρατηγική είναι απαραίτητη στο πλαίσιο *sui generis* του ευρώ·

165. εμμένει στην άποψη ότι η στρατηγική για την ΕΕ του 2020 πρέπει να συμπεριλάβει ως στόχο τη μείωση κατά το ήμισυ της φτώχειας στην ΕΕ, και επισημαίνει ότι η πλειονότητα των Ευρωπαίων που ζουν σήμερα σε συνθήκες φτώχειας ή που κινδυνεύουν να περιπέσουν σε τέτοιες συνθήκες είναι γυναίκες, ιδιαίτερα ηλικιωμένες, μετανάστριες, μητέρες μονογονικών οικογενειών και άτομα που παρέχουν φροντίδα· επιπλέον, πιστεύει ότι θα πρέπει να καθιερωθεί ένας μακροπρόθεσμος σχεδιασμός των προοπτικών της ζωής, δεδομένου ότι η φτώχεια των γονέων έχει άμεση επίπτωση στη ζωή, την ανάπτυξη και το μέλλον των παιδιών·

166. ζητεί να υπάρξει μια φιλόδοξη μακροπρόθεσμη στρατηγική κατά της φτώχειας με στόχο τη μείωση των ανισοτήτων και του κοινωνικού αποκλεισμού, η οποία να έχει μακρόπνοους στόχους για τη μείωση της φτώχειας και την καταπολέμηση του φαινομένου των εργαζόμενων φτωχών· προτείνει σχετικά να καθοριστεί μια πολιτική-πλαίσιο της ΕΕ για τα συστήματα ελάχιστου εισοδήματος, λαμβανομένων υπόψη της αρχής της επικουρικότητας, των ανόμοιων πρακτικών, της συλλογικής διαπραγμάτευσης και του εθνικού δικαίου στα κράτη μέλη, και βάσει ευρωπαϊκών κριτηρίων που θα διαφοροποιούνται αναλόγως του βιοτικού επιπέδου σε κάθε κράτος μέλος· ζητεί επίσης να υπάρξει επίδομα τέκνων, που θα εξυπηρετεί τον προαναφερθέντα στόχο της μείωσης της φτώχειας, των ανισοτήτων και του κοινωνικού αποκλεισμού·

167. θεωρεί ότι τα κράτη μέλη πρέπει να οργανώσουν συζητήσεις στο πλαίσιο των εθνικών τους κοινοβουλίων πριν από την έγκριση του προγράμματός τους σταθερότητας και ανάπτυξης (ΕΕ 2020)·

Καινοτομία

168. σημειώνει ότι ο πίνακας αποτελεσμάτων της Επιτροπής στον τομέα της καινοτομίας δείχνει ότι η Ευρώπη υστερεί ακόμη σημαντικά έναντι της Ιαπωνίας και των ΗΠΑ σε ό,τι αφορά την έρευνα και την καινοτομία·

169. πιστεύει ότι, πέρα από τη χρηματοδότηση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να υιοθετήσει μια πιο ενεργητική και συντονισμένη προσέγγιση για τη χρηματοδότηση της έρευνας και της καινοτομίας και να βρίσκεται στην πρώτη γραμμή των νέων τομέων απασχόλησης και της προσέλκυσης ιδιωτικών επενδύσεων·

Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2010

170. σημειώνει ότι η μετάβαση σε μια αποδοτική από άποψη ενέργειας οικονομία, ως τρόπος αύξησης της ενεργειακής ασφάλειας της ΕΕ, πρέπει να είναι μία από τις προτεραιότητες της Επιτροπής και των κρατών μελών· φρονεί ότι η ΕΕ θα πρέπει να ενθαρρύνει την καινοτομία στον τομέα της παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, αποδίδοντας έμφαση στις τοπικές πηγές χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα·

171. φρονεί ότι οι διασυνδέσεις του ενεργειακού δικτύου έχουν καίρια σημασία για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς στον ενεργειακό τομέα, καθώς και για την επέκταση της παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές· τονίζει τη σπουδαιότητα της ανάπτυξης ευφών δικτύων·

172. τονίζει ότι οι ΜΜΕ πρέπει να είναι ο βασικός άξονας της ανάπτυξης τεχνολογιών ανανεώσιμων πηγών και ενεργειακής απόδοσης· σημειώνει ότι η δημιουργία χρηματοπιστωτικών μέσων για την ενθάρρυνση της ενεργειακής απόδοσης και της καινοτομίας στον τομέα της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές έχει ζωτική σημασία·

173. θεωρεί ότι οι επενδύσεις για την ανανέωση του κτιριακού αποθέματος και τις συλλογικές μεταφορές πρέπει να αποτελέσουν προτεραιότητα, ώστε να μειωθεί το κόστος της ενέργειας και η ενεργειακή ένδεια και να αρχίσει ένας ενάρετος κύκλος·

174. υποστηρίζει μια δίκαιη και ισότιμη σταδιακή μετάβαση προς μια πράσινη οικονομία· πιστεύει ότι η απώλεια θέσεων εργασίας που απορρέει από τη μετάβαση πρέπει να αντιμετωπιστεί προβλεπτικά με την ενίσχυση της κατάρτισης και των δεξιοτήτων των εργαζομένων σε ό,τι αφορά τις νέες τεχνολογίες· σημειώνει ότι η έλλειψη καυσίμων αποτελεί σημαντικό και διογκούμενο πρόβλημα·

175. καλεί την Επιτροπή να αναπτύξει και να προτείνει μηχανισμό σύμφωνα με τον οποίον θα προσφέρεται στις ΜΜΕ και σε άλλους καινοτόμους φορείς χρηματοδότηση άμβλυσης του κινδύνου σε πλαίσιο σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, με κεφάλαια ιδιωτικών συμμετοχών (private equity funds), ενώ κονδύλια από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων σε συνδυασμό με δημόσια κονδύλια από τα κράτη μέλη, και με στήριξη από μηχανισμούς εγγύησης κατά κινδύνων του Ευρωπαϊκού Ταμείου Επενδύσεων που θα επιμερίζονται μέσω του κεφαλαίου ιδιωτικών συμμετοχών, θα δίνουν στα έργα τη δυνατότητα να κινητοποιήσουν ιδιωτικές επενδύσεις σε ποσοστό μέχρι και 80 %·

176. υποστηρίζει τη δημιουργία χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων τα οποία θα παρέχουν χρηματοδότηση για σχέδια καινοτομίας σε ολόκληρη την Ένωση, δεδομένου ότι τα σχέδια αυτά έχουν κρίσιμη σημασία για τη μελλοντική βιώσιμη ανάπτυξη·

177. καλεί την Επιτροπή να εργασθεί για να αρθούν τα διοικητικά εμπόδια και να βελτιώσει τις συνθήκες καινοτομίας, καθιερώνοντας, για παράδειγμα, ενιαίο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας της ΕΕ· σημειώνει ότι τα καλών προθέσεων προγράμματα που αποσκοπούν στην προώθηση της ανταγωνιστικότητας και στη διαμόρφωση μιας βιώσιμης οικονομίας δεν λειτουργούν σωστά όσο αποθαρρύνεται η συμμετοχή των ΜΜΕ, των πανεπιστημίων και των πολυεθνικών στα ευρωπαϊκά προγράμματα·

178. σημειώνει ότι οι χρηματοπιστωτικές και νομισματικές πολιτικές δεν υποκαθιστούν τη διαρθρωτική μεταρρύθμιση, η οποία πρέπει να αντιμετωπίσει βασικές αδυναμίες της ευρωπαϊκής οικονομίας, όπως είναι η κατακόρυφη αύξηση των χρεών και των ελλειμμάτων, η γήρανση του πληθυσμού, η πιθανότητα εκτίναξης του πληθωρισμού ή διαδικασίας αποπληθωρισμού, η υψηλή πιθανότητα αναζωπύρωσης του πληθωρισμού, οι κίνδυνοι για τις βιομηχανίες που προκαλούνται από πολιτικές για την αλλαγή του κλίματος, ιδίως λόγω της αβεβαιότητας σχετικά με νέους στόχους και νέες προδιαγραφές, η χαμηλή παραγωγικότητα και η έλλειψη ανταγωνιστικότητας· ζητεί να χρησιμοποιείται το δημόσιο χρήμα με μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε εθνικό επίπεδο· πιστεύει ότι για την υιοθέτηση συντονισμένων πολιτικών και στόχων πρέπει να ληφθούν υπόψη οι διαφορές στη χρονική κλιμάκωση και στην ένταση της κρίσης καθώς και οι ανόμοιες προηγούμενες δημοσιονομικές και νομισματικές θέσεις των επιμέρους κρατών μελών· πιστεύει ότι οι προσπάθειες αυτές θα οδηγήσουν σε ταχύτερη πραγματική σύγκλιση των εθνικών οικονομιών·

179. εκτιμά ότι η ευρωπαϊκή στρατηγική επιτυχούς επίλυσης του προβλήματος πρέπει να βασίζεται σε υγιείς δημοσιονομικές πολιτικές που ενθαρρύνουν την καινοτομία, την εκπαίδευση και την απασχολησιμότητα του εργατικού δυναμικού – ο μόνος τρόπος για να δοθεί ώθηση στην παραγωγικότητα, στην απασχόληση και στη βιώσιμη ανάπτυξη·

180. επισημαίνει ότι η αντιμετώπιση της αλλαγής του κλίματος και της σπανιότητας των πόρων, καθώς και η ανάσχεση της απώλειας της βιοποικιλότητας, συνιστούν συνθήκες-πλαίσια για την μελλοντική ευρωπαϊκή οικονομική ανάπτυξη· επισημαίνει ότι η ανάπτυξη αυτή πρέπει, συνεπώς, να βασίζεται στην αποσύνδεση της οικονομικής ανάπτυξης από τη χρήση των πόρων, στις πράσινες καινοτομίες και στη βιώσιμη από οικολογικής άποψης οικονομική πρόοδο·

181. χαιρετίζει τη στρατηγική που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο το 2007, η οποία επιδιώκει την ενίσχυση της ενεργειακής ανεξαρτησίας της ΕΕ και τον προσδιορισμό σαφών δεσμεύσεων όσον αφορά την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος· θεωρεί ότι η κρίση τόνισε περαιτέρω τη σπουδαιότητα της στρατηγικής αυτής· εκτιμά ωστόσο ότι, για να επιτύχει, η στρατηγική αυτή, πέρα από τα στοιχεία ρύθμισης της εσωτερικής αγοράς, πρέπει να μεταφραστεί σε πιο φιλόδοξες δράσεις της Ένωσης·

Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2010

Απασχόληση

182. θεωρεί ότι μία από τις μεγάλες προκλήσεις για την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η διατήρηση της ανταγωνιστικότητάς της, η ενίσχυση της ανάπτυξης και η καταπολέμηση της υψηλής ανεργίας·

183. επαναλαμβάνει ότι η απασχόληση υψηλής ποιότητας πρέπει να αποτελέσει κύρια προτεραιότητα της στρατηγικής για το 2020 και ότι μια αυξημένη έμφαση στην εύρυθμη λειτουργία των αγορών εργασίας και στις κοινωνικές συνθήκες είναι ζωτικής σημασίας προκειμένου να βελτιωθούν οι επιδόσεις στον τομέα της απασχόλησης· ζητεί, ως εκ τούτου, μια νέα ατζέντα για την προώθηση της αξιοπρεπούς εργασίας, την εξασφάλιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε όλη την Ευρώπη και τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας·

184. πιστεύει ότι η νέα στρατηγική πρέπει να δώσει μεγαλύτερη έμφαση στην αξιοπρεπή εργασία, όπου περιλαμβάνεται και η καταπολέμηση της αδήλωτης εργασίας, και στη διασφάλιση της επανένταξης στην αγορά εργασίας των ατόμων που προς το παρόν αποκλείονται από αυτή·

185. εκτιμά ότι η νέα στρατηγική πρέπει να ενθαρρύνει τις αγορές εργασίας που βελτιώνουν τα κίνητρα και τις συνθήκες εργασίας για τους εργαζομένους, αυξάνοντας, παράλληλα, τα κίνητρα προκειμένου οι εργοδότες να προσλαμβάνουν και να διατηρούν προσωπικό·

186. επισημαίνει ότι είναι σημαντικό να εξετασθεί η συνεχής μείωση της ανταγωνιστικότητας της Ευρώπης σε παγκόσμιο επίπεδο· λαμβανομένων υπόψη των προβλεπόμενων μακροπρόθεσμων ελλείψεων σε εργατικό δυναμικό, οφείλουμε να στρέψουμε το βλέμμα πέρα από την παρούσα κρίση και να αναζητήσουμε ευρωπαϊκά συστήματα που θα επιτρέψουν την εισροή «μεταναστών της γνώσης» και θα αποτρέψουν μια «φυγή ευρωπαϊκών εγκεφάλων»·

187. εκτιμά ότι μια ισχυρή και αποφασιστική δράση για την απασχόληση είναι ακόμα περισσότερο αναγκαία στον βαθμό που η Ένωση διατρέχει τον κίνδυνο μιας οικονομικής ανάκαμψης χωρίς δημιουργία βιώσιμων θέσεων εργασίας·

188. καλεί την Ένωση να συνδυάσει τη δράση της υπέρ της απασχόλησης με μέτρα καταπολέμησης της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, όπως και με μια εύρυθμη εσωτερική αγορά εργαζομένων εντός της ΕΕ, ώστε η κρίση να μην αυξήσει ακόμα περισσότερο τις ανισότητες·

189. καλεί τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να επιτύχουν μέχρι το 2020 ένα ποσοστό απασχόλησης ύψους 75 % για τους άνδρες και τις γυναίκες, περιορίζοντας τον κατακερματισμό της αγοράς εργασίας και εντείνοντας τις προσπάθειες για την επίτευξη ισορροπίας μεταξύ εργασίας, ευθυνών παροχής φροντίδας και οικογενειακής ζωής·

190. θεωρεί ότι οι προσπάθειες για τη στήριξη της δημιουργίας θέσεων εργασίας πρέπει να επικεντρώνονται στην απασχόληση των νέων, πράγμα το οποίο με τη σειρά του επιβάλλει την περαιτέρω παροχή προγραμμάτων που λαμβάνουν υπόψη το ζήτημα των φύλων για να εφοδιάσουν τους νέους με τις δεξιότητες που απαιτούνται στην πραγματική οικονομία·

191. τονίζει την ανάγκη να δημιουργηθούν ανταγωνιστικές και χωρίς αποκλεισμούς αγορές εργασίας, οι οποίες θα παρέχουν μεγαλύτερη ευελιξία στους εργοδότες ενώ ταυτόχρονα θα εξασφαλίζουν επιδόματα ανεργίας συνδυαζόμενα με ενεργό στήριξη για την εκ νέου επίτευξη απασχολησιμότητας σε περίπτωση απώλειας της θέσης εργασίας·

192. εκτιμά ότι, ενώ η παιδεία πρέπει να παραμείνει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, οι επενδύσεις της ΕΕ και η σε επίπεδο ΕΕ αναγνώριση των προσόντων είναι αναγκαίες σε όλες τις πτυχές του εκπαιδευτικού συστήματος, στην ποιότητα της εκπαίδευσης και σε μια επέκταση της πρόσβασης στην ανώτατη εκπαίδευση· προτείνει να δημιουργηθεί σε ευρωπαϊκή κλίμακα ένα μόνιμο και χωρίς αποκλεισμούς σύστημα κατευθυντήριων γραμμών διά βίου μάθησης, που να εμπεριέχει τη γενίκευση των ενωσιακών προγραμμάτων Erasmus και Leonardo για την κινητικότητα στον τομέα της εκπαίδευσης και της κατάρτισης·

193. υπενθυμίζει ότι η απασχόληση αποτελεί έναν από τους κυριότερους παράγοντες της οικονομίας, δεδομένου ότι συμβάλλει στην αγοραστική δύναμη· θεωρεί ότι η ΕΕ πρέπει να επιδιώξει τον στόχο μιας πλήρους, ποιοτικής απασχόλησης και ότι η βιώσιμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς εξαρτάται από μια αγορά εργασίας που θα προσφέρει αξιοπρεπή εργασία και θα ευνοεί την καινοτομία·

194. καλεί τα κράτη μέλη να αντιμετωπίσουν με μέτρα πολιτικής στον τομέα της αγοράς εργασίας τόσο τις κυκλικές όσο και τις μακροπρόθεσμες διαστάσεις της ανεργίας·

Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2010

195. είναι της άποψης ότι η Ευρώπη χρειάζεται στέρεη ανάπτυξη για τη στήριξη του κοινωνικού της συστήματος, το οποίο συμβάλλει στην ανταγωνιστικότητα της ευρωπαϊκής κοινωνικής οικονομίας της αγοράς·

196. σημειώνει ότι είναι σημαντικό να διευκολυνθεί η κινητικότητα, η οποία καθιστά επίσης ευκολότερη για τις εταιρείες την εξεύρεση των δεξιοτήτων τις οποίες χρειάζονται και καλύτερη τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, ακόμη και σε περίπτωση κρίσης· σημειώνει ότι η κινητικότητα των εργαζομένων πρέπει να συνοδεύεται από βελτίωση των συνθηκών εργασίας·

Δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης μέσω της υποστήριξης των ΜΜΕ

197. επισημαίνει ότι οι ΜΜΕ και οι επιχειρηματίες διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο σε όλες τις οικονομίες και αποτελούν την κύρια πηγή νέων θέσεων εργασίας και εισοδήματος, όπως και κινητήρια δύναμη για την καινοτομία και την ανάπτυξη· εκτιμά ότι οι ΜΜΕ έχουν ζωτική σημασία για τη μελλοντική ανάπτυξη, μεγέθυνση και ευημερία στην ΕΕ και ότι η διεθνής ανταγωνιστικότητα της ΕΕ μπορεί να ενισχυθεί με την απόδοση προτεραιότητας στις ΜΜΕ·

198. πιστεύει ότι είναι καιρός να αντικρίσουμε το μέλλον και να αντλήσουμε διδάγματα από το παρελθόν, επιτυγχάνοντας έτσι με την πάροδο του χρόνου τις διαρθρωτικές αλλαγές που θα καταστήσουν τις ΜΜΕ μας ανταγωνιστικότερες και έτοιμες να αντιμετωπίσουν την πρόσθετη πίεση που θα προέλθει από το παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον και από την ικανότητα των ανταγωνιστών μας να εισέρχονται σε ολοένα πιο καινοτόμες αγορές, και με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζοντας πιθανώς θέσεις εργασίας για πολλά από τα πιο ευάλωτα μέλη του εργατικού δυναμικού και τις οικογένειές τους·

199. αναγνωρίζει ότι πρέπει να επανεξεταστεί ο τρέχων ορισμός της ΜΜΕ στην ΕΕ και ότι το κριτήριο όσον αφορά τον αριθμό των απασχολούμενων πρέπει να αναθεωρηθεί προς τα κάτω, ώστε να υπάρχει η δυνατότητα για πιο στοχευμένες πολιτικές για τις ΜΜΕ·

200. διαπιστώνει ότι ο φιλόδοξος στόχος τού να στραφούν η βιομηχανία και οι ΜΜΕ προς την καινοτομία δεν θα επιτευχθεί απλώς με τη βελτίωση των όρων πρόσβασης σε κεφάλαια εν γένει, αλλά ότι θα πρέπει επίσης να επιδιωχθεί η διαφοροποίηση των πηγών χρηματοδότησης·

201. είναι της άποψης ότι, στο πλαίσιο της ανάκαμψης, ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στον ρόλο των ΜΜΕ όσον αφορά τη παραγωγικότητα και τη δημιουργία νέων στοιχείων ενεργητικού και, συνεπώς, πρέπει να εφαρμοστούν μηχανισμοί για την αποτροπή της εξόδου των ΜΜΕ από την αγορά, που θα αύξανε την ανεργία και θα παρέτεινε την οικονομική αδυναμία· πιστεύει ότι πρέπει επίσης να εξασφαλιστεί η αποδοτική κατανομή των πόρων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου·

202. εκτιμά ότι οι ΜΜΕ πρέπει να θεωρούνται κινητήριος μοχλός για τις μικρότερης κλίμακας επενδύσεις που χρηματοδοτούνται από τους πόρους συνοχής· πιστεύει ότι ένα κομβικό στοιχείο στη διαδικασία αυτή είναι η χορήγηση πόρων σε πανεπιστήμια και η προώθηση συμπράξεων με ΜΜΕ·

203. διαπιστώνει ότι η εσωτερική αγορά της ΕΕ βοηθά στη δημιουργία ενός γόνιμου επιχειρηματικού περιβάλλοντος σε όλη την Ένωση, από το οποίο επωφελούνται και οι καταναλωτές· έχει επίγνωση, εντούτοις, ότι οι ΜΜΕ αντιμετωπίζουν πολλές προκλήσεις στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς και συχνά λειτουργούν κάτω από την ελάχιστη αποδοτική κλίμακά τους, και ότι, ειδικότερα σε μικροοικονομικό επίπεδο, υπάρχει ανάγκη ενίσχυσης των ΜΜΕ, ώστε να μπορούν να δραστηριοποιηθούν στο σύνολο της εσωτερικής αγοράς και να έχουν μεγαλύτερη πρόσβαση σε πληροφόρηση σχετικά με τις δυνατότητές που τους ανοίγονται για να δημιουργήσουν πλατφόρμες σε διευρωπαϊκή κλίμακα, και ότι μόνο τότε θα μπορέσουν οι ΜΜΕ να εκμεταλλευτούν πλήρως τις επιχειρηματικές δυνατότητές τους, να βρουν κατάλληλες συμπληρωματικότητες και, τελικά, τους τρόπους πρόσβασης στις αγορές σε ολόκληρη την Ένωση·

204. εκτιμά ότι, μεταξύ άλλων, είναι προς το συμφέρον της Ευρώπης να διατηρεί δραστήριους και παραγωγικούς τους πολίτες μετά τη σύνταξη και ότι η απώλεια της εμπειρογνώσιάς τους μπορεί να μετριασθεί εάν ενθαρρύνονται οι γηραιότεροι πολίτες να παραμείνουν επαγγελματικά δραστήριοι, μέσα σε χαλαρότερες δομές και δίκτυα, στη βάση της ενασχόλησής τους με τα κοινά και της σύνδεσής τους με οικονομικούς φορείς και με την πανεπιστημιακή κοινότητα· πιστεύει ότι οι ΜΜΕ θα μπορούσαν να επωφεληθούν από αυτό το δίκτυο των άτυπων συμβουλευτικών δομών, δεδομένου ότι οι περισσότερες ΜΜΕ δεν έχουν τις οικονομικές δυνατότητες να ζητήσουν παρόμοιες υπηρεσίες από εξειδικευμένους συμβούλους· επισημαίνει ότι η συσσωρευμένη γνώση των γηραιότερων πολιτών πρέπει να διαδίδεται προς όφελος όλων, με τη δημιουργία δικτύου σε επίπεδο ΕΕ·

Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2010

205. καλεί την Ευρωπαϊκή Ένωση να υποστηρίξει το πλέγμα των ΜΜΕ της –οι οποίες αποτελούν την αιχμή του δόρατος για τη δημιουργία απασχόλησης στο εσωτερικό της– διευκολύνοντας την πρόσβασή τους στην πιστοδότηση, και ιδίως υποστηρίζοντας τα συστήματα εγγύησης και τη δημιουργία νέων τυποποιημένων προϊόντων που θα επιτρέπουν τον συνδυασμό δανείων και ιδίων κεφαλαίων για τις μικρότερες επιχειρήσεις· ζητεί από την Ένωση να δημιουργήσει ένα ταμείο Εγγυήσεων της ΕΕ για τις ΜΜΕ· ζητεί επίσης να γίνει αξιολόγηση των υφιστάμενων συστημάτων χρηματοδότησης, ιδίως του προγράμματος ΠΚΠ, και να ληφθεί μέριμνα προκειμένου να καταστούν σε όλα τα κράτη μέλη προσπελάσιμα στις επιχειρήσεις τα δάνεια με στήριξη της ΕΕ και να αναπτυχθούν οι υπηρεσίες προς τις ΜΜΕ και οι δομές κοινωνικού διαλόγου·

206. καλεί την Ένωση να θέσει ως στόχο την πιο ισόρροπη σύνθεση της χρηματοδότησης των ΜΜΕ· επισημαίνει ότι θα πρέπει να αυξηθεί το μερίδιο χρηματοδότησης των ΜΜΕ από τις κεφαλαιαγορές· είναι της άποψης ότι το μερίδιο της χρηματοδότησης των ΜΜΕ μέσω κεφαλαιαγορών, κεφαλαίου επιχειρηματικών συμμετοχών, «επιχειρηματικών αγγέλων» και συμπράξεων δημόσιου-ιδιωτικού τομέα πρέπει να αυξηθεί και να τονωθεί· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να μειώσουν σημαντικά τη γραφειοκρατία για τις ΜΜΕ στον τομέα των δημόσιων συμβάσεων και να περιορίσουν τη γραφειοκρατία εν γένει, διάβημα που έχει ζωτική σημασία για τις ΜΜΕ·

207. υποστηρίζει τη δημιουργία ειδικευμένων χρηματιστηρίων αποκλειστικά για τις ΜΜΕ, τα οποία θα έχουν περιορισμένους φραγμούς εισόδου ώστε να διευκολύνεται η διαδικασία ισότιμης αντιμετώπισης· εκτιμά ότι οι ΜΜΕ πρέπει να επικεντρωθούν περισσότερο στην ισοτιμία και, υπό το πρίσμα αυτό, προτείνει την άρση των φορολογικών αντικινήτρων και για τα δύο σκέλη της αγοράς, τους επενδυτές και την αγορά·

208. καλεί τα κράτη μέλη της ΕΕ να μελετήσουν μέτρα για τον συντονισμό της φορολογίας των ΜΜΕ· εκτιμά ότι η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς για την παροχή διασυνοριακής χρηματοδότησης και επιχειρηματικών ευκαιριών για τις ΜΜΕ έχει καίρια σημασία για την ανάκαμψη της ΕΕ·

209. τονίζει ότι θα ήταν άκρως επιθυμητή η δημιουργία μιας οργανικής σχέσης μεταξύ της βιομηχανίας και της καινοτομίας και, κατά συνέπεια, και της εκπαίδευσης· οι καινοτόμοι, περιλαμβανομένων των ΜΜΕ, πρέπει να βρεθούν στην πρώτη γραμμή των επενδύσεων τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε εθνικό επίπεδο· επισημαίνει ότι, εξ ορισμού, οι νεοσύστατες καινοτόμες ΜΜΕ παρουσιάζουν αυξημένο κίνδυνο χρεοκοπίας, και για τον λόγο αυτό πρέπει να επανεξετασθούν σε βάθος οι δυνατότητες χρηματοδότησής τους και οι σχετικές δραστηριότητες· τονίζει ότι, εφόσον οι νεότευκτοι αυτοί καινοτόμοι βρίσκονται στη πιο δύσκολη θέση για να βρουν χρηματοδότηση μέσω του τραπεζικού συστήματος, θα πρέπει να καθορισθούν συστήματα εγγύησης των πιστώσεων ειδικά γι' αυτούς·

210. προτείνει να θεσπίσει η Επιτροπή ένα πρόγραμμα «μία ΜΜΕ – μία θέση εργασίας» δημιουργώντας ένα νέο χρηματοδοτικό μέσο σε επίπεδο ΕΕ, προκειμένου να τονώσει τη δραστηριότητα των ΜΜΕ στην Ένωση· εκτιμά ότι θα πρέπει να επιτευχθεί μια πιο ισόρροπη σύνθεση της χρηματοδότησης των ΜΜΕ·

211. ζητεί αναθεώρηση του εγγράφου «Small Business Act», μεταξύ άλλων με την ενσωμάτωση δεσμευτικών ρυθμίσεων που θα εφαρμόζονται σε όλα τα κράτη μέλη, και τη θέπιση μιας νέας Social Small Business Act που θα αποτελεί αναγκαία ενίσχυση της ευρωπαϊκής κοινωνικής οικονομίας της αγοράς στην μετά την κρίση εποχή·

212. συνιστά τη δημιουργία μονοθυριδικής εξυπηρέτησης· η μονοθυριδική αυτή εξυπηρέτηση είναι απαραίτητη για κάθε διοικητικό ζήτημα που αφορά τις ΜΜΕ· πιστεύει ότι ο περιορισμός του διοικητικού φόρτου που βαρύνει τις ΜΜΕ έχει μεγάλη σημασία, όπως και η ενσωμάτωση μιας κοινωνικής συνιστώσας στην ευρωπαϊκή νομοθεσία που αφορά τις ΜΜΕ· θεωρεί ότι η Ευρώπη πρέπει να καταστεί η φιλικότερη προς τις ΜΜΕ περιοχή του κόσμου·

Ανάπτυξη

213. σημειώνει ότι, μολονότι μερικές από τις αναδυόμενες και αναπτυσσόμενες χώρες φαίνεται να έχουν αποφύγει τις χειρότερες συνέπειες της κρίσης, 40 % των αναπτυσσόμενων χωρών έχουν εντούτοις εκτεθεί σε μεγάλο βαθμό στις συνέπειες της χρηματοπιστωτικής κρίσης και, ως αποτέλεσμα, εκτιμάται ότι 90 εκατομμύρια άτομα θα βυθιστούν στη φτώχεια·

214. ζητεί να επιβεβαιωθούν εκ νέου οι δεσμεύσεις για τη διάθεση του 0,7 % του ΑΕΕ των κρατών μελών σε αναπτυξιακή βοήθεια και να διερευνηθούν πρόσθετες καινοτόμες πηγές χρηματοδότησης, ώστε να κλείσει το χρηματοδοτικό χάσμα που οφείλεται στη συρρίκνωση των οικονομιών στον αναπτυσσόμενο κόσμο·

215. ζητεί από τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις, και ειδικότερα τις πολυεθνικές, να εξασφαλίζουν την κοινωνική ευθύνη των επιχειρήσεων στις οποίες αναθέτουν εργολαβικά εργασίες στο πλαίσιο της αλυσίδας παραγωγής·

Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2010

Παγκόσμια διακυβέρνηση

216. αναγνωρίζει τις αδυναμίες και τα προβλήματα που προκαλούνται από την έλλειψη νομικά δεσμευτικών εξουσιών και την αμοιβαία απομόνωση των παγκόσμιων χρηματοπιστωτικών και οικονομικών οργανισμών· επιδοκιμάζει επομένως τις μεταρρυθμιστικές πρωτοβουλίες για αύξηση της αποτελεσματικότητας, της παγκόσμιας παρουσίας και της λογοδοσίας του ΔΝΤ και άλλων οργάνων του ΟΗΕ, έτσι ώστε να μπορεί να τους δοθεί η εντολή να χρησιμεύσουν ως πλατφόρμα για συνολικές πρωτοβουλίες συντονισμού στον οικονομικό και χρηματοπιστωτικό τομέα και, κατά περίπτωση, να τους δοθεί εξουσία για τη θέσπιση νομικά δεσμευτικών κανόνων με τη μορφή διεθνών συμβάσεων·

217. είναι της άποψης ότι μία από τις παγκόσμιες προκλήσεις της ΕΕ είναι η αντιστοιχισή της οικονομικής της δύναμης με τη βαρύτητά της στην παγκόσμια σκηνή, και τούτο απαιτεί να εκφράζεται με μία μόνο φωνή· είναι της άποψης ότι ένα από τα βασικά σχέδια της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ πρέπει να είναι η προσπάθεια μεταρρύθμισης του ΟΗΕ και των συνδεδεμένων με αυτόν οργανισμών, ώστε να μετατραπούν σε παγκόσμιους οργανισμούς με πραγματική πολιτική επιρροή όσον αφορά θέματα διεθνούς ενδιαφέροντος όπως η κλιματική αλλαγή, η χρηματοπιστωτική εποπτεία και ρύθμιση, η μείωση της φτώχειας και οι αναπτυξιακοί στόχοι της χιλιετίας·

218. ζητεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να συγκαλέσει μια σύνοδο κορυφής της G20 που θα είναι αποκλειστικά αφιερωμένη στην αναγκαία μεταρρύθμιση της διακυβέρνησης σε παγκόσμιο επίπεδο·

219. καταδικάζει αποφασιστικά τον ρόλο που παίζουν οι φορολογικοί παράδεισοι, που υποκινούν τη φοροαποφυγή, τη φοροδιαφυγή και τη φυγή κεφαλαίων και κερδοσκοπούν με τις ενέργειες αυτές· ζητεί επίμονα από τα κράτη μέλη να αναγάγουν σε προτεραιότητα την καταπολέμηση των φορολογικών παραδείσων, της φοροδιαφυγής και της παράνομης φυγής κεφαλαίων· καλεί την Ευρωπαϊκή Ένωση να ενισχύσει τη δράση της και να λάβει συγκεκριμένα και άμεσα μέτρα - όπως κυρώσεις - κατά των φορολογικών παραδείσων, της φοροδιαφυγής και της παράνομης φυγής κεφαλαίων· καλεί το Συμβούλιο να δρομολογήσει και πάλι ένα σχέδιο που θα προτείνει το κλείσιμο των φορολογικών παραδείσων, στο πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών και άλλων διεθνών φορέων στους οποίους η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της συμμετέχουν·

220. συνιστά, ταυτόχρονα με τη βελτίωση της διακυβέρνησης και της λειτουργίας της Επιτροπής Τραπεζικής Εποπτείας της Βασιλείας, να καταβληθούν προσπάθειες για την ενίσχυση των διεθνών ρυθμίσεων διακυβέρνησης για τα λοιπά τμήματα της αγοράς· προτείνει να τεθούν σε ισχύ οι κανόνες της επιτροπής της Βασιλείας υπό μορφή διεθνών συνθηκών·

221. σημειώνει τις προόδους που επιτεύχθηκαν στον τομέα της φορολογικής διακυβέρνησης από τον ΟΟΣΑ και στη G20, αλλά θεωρεί ότι πρέπει να αναληφθεί επείγουσα και αποφασιστική δράση για να ενισχυθούν οι νομικές και οικονομικές συνέπειες της μαύρης λίστας του ΟΟΣΑ με τις μη συνεργάσιμες περιοχές δικαιοδοσίας· ζητεί να αναληφθεί συγκεκριμένη και γρήγορη δράση για να γίνει παγκόσμιος κανόνας η αυτόματη, πολυμερής ανταλλαγή πληροφοριών, ώστε να ενισχυθεί η φορολογική διαφάνεια και η καταπολέμηση της απάτης και της φοροδιαφυγής·

222. πιστεύει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, πρέπει να γίνει άμεσο συμβαλλόμενο μέρος των συμβάσεων της ΔΟΕ και να υπογράψει όλες τις συμβάσεις τις οποίες έχει εγκρίνει η ΔΟΕ μέχρι σήμερα·

Συμπέρασμα

223. συμπεραίνει ότι χρειάζεται περισσότερη Ευρώπη· φρονεί ότι υπάρχει επείγουσα ανάγκη πολιτικής και πνευματικής ηγεσίας, προκειμένου το ευρωπαϊκό σχέδιο να επανέλθει στην αρχική του τροχιά· είναι της άποψης ότι η Επιτροπή πρέπει να κάνει πλήρη χρήση των δικαιωμάτων της πρωτοβουλίας στους τομείς των συντρεχουσών αρμοδιοτήτων, ιδίως στον τομέα της ενεργειακής πολιτικής, ώστε να ενισχυθεί η ΕΕ ενόψει των μελλοντικών προκλήσεων· πιστεύει ότι το φιλικό προς το περιβάλλον και την κοινωνία σχέδιο της εσωτερικής αγοράς, το οποίο στηρίζει την Ένωση, πρέπει να ολοκληρωθεί· προτρέπει να ενισχυθούν οι μηχανισμοί οικονομικής διακυβέρνησης εντός της Ένωσης, ιδίως από απόψεως καλύτερης λογοδοσίας, διαχείρισης έκτακτων περιστάσεων και συντονισμού της οικονομικής πολιτικής και της πολιτικής για την απασχόληση· υποστηρίζει ότι το πρόγραμμα της χρηματοπιστωτικής και εποπτικής μεταρρύθμισης πρέπει να υλοποιηθεί με ταχείς ρυθμούς, όχι μόνο αντιμετωπίζοντας τις ελλείψεις που διαπιστώθηκαν στο πλαίσιο της κρίσης αλλά και ανταποκρινόμενο στην ανάγκη να σχεδιαστεί ένα χρηματοπιστωτικό σύστημα που να υποστηρίζει την πραγματική οικονομία, να συντελεί στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και να οδηγεί σε οικονομική ανάπτυξη, μακροπρόθεσμες επενδύσεις, δημιουργία θέσεων εργασίας, κοινωνική συνοχή και καταπολέμηση της φτώχειας· κρίνει αναγκαίο τον δίκαιο επανασχεδιασμό του φορολογικού συστήματος με τρόπο ώστε να αποθαρρύνεται η σώρευση υπερβολικής μόχλευσης και να προωθείται η κοινωνική δικαιοσύνη, το επιχειρηματικό πνεύμα και η καινοτομία· ζητεί την ανάωγόνηση της βιώσιμης κοινωνικής οικονομίας της αγοράς και των αξιών που αντιπροσωπεύει·

Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2010

224. δεσμεύεται, στο πλαίσιο της Ειδικής Επιτροπής για τη Χρηματοπιστωτική, Οικονομική και Κοινωνική Κρίση, να εκπληρώσει τους στόχους της εντολής που του έχει ανατεθεί σε στενή συνεργασία με τα εθνικά κοινοβούλια της ΕΕ, με στόχο την έγκριση κοινών συστάσεων·

*

* *

225. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή, στον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, στον Πρόεδρο της Ευρωομάδας, στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, στην Επιτροπή των Περιφερειών, στις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών, καθώς και στους κοινωνικούς εταίρους.

Βελτίωση της οικονομικής διακυβέρνησης και του πλαισίου σταθερότητας της Ένωσης, ειδικότερα στη ζώνη του ευρώ

P7_TA(2010)0377

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Οκτωβρίου 2010 που περιέχει συστάσεις προς την Επιτροπή σχετικά με τη βελτίωση της οικονομικής διακυβέρνησης και του πλαισίου σταθερότητας της Ένωσης, ειδικότερα στη ζώνη του ευρώ (2010/2099(INI))

(2012/C 70 E/04)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη το άρθρο 225 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση,
- έχοντας υπόψη τα άρθρα 121, 126, 136, 138 και 352 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα Πρωτόκολλα (αριθ. 12) σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος και (αριθ. 14) σχετικά με την Ευρωομάδα, που είναι προσαρτημένα στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- έχοντας υπόψη τις ανακοινώσεις της Επιτροπής, της 12ης Μαΐου 2010, με τίτλο «Ενίσχυση του συντονισμού της οικονομικής πολιτικής» (COM(2010)0250), και της 30ής Ιουνίου 2010, με τίτλο «Ενίσχυση του συντονισμού των οικονομικών πολιτικών για τη σταθερότητα, την ανάπτυξη και την απασχόληση – Εργαλεία για ισχυρότερη οικονομική διακυβέρνηση της ΕΕ» (COM(2010)0367),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2010, για σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με τους γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Ένωσης: Μέρος I των ολοκληρωμένων κατευθυντήριων γραμμών για την Ευρώπη 2020 (SEC(2010)0488),
- έχοντας υπόψη την πρόταση της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2010, για απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών: Μέρος II των ολοκληρωμένων κατευθυντήριων γραμμών για την Ευρώπη 2020 (COM(2010)0193), και της σχετικής θέσης του της 8ης Σεπτεμβρίου 2010 ⁽¹⁾,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 3ης Μαρτίου 2010, σχετικά με την Ευρώπη του 2020: Στρατηγική για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη (COM(2010)2020),
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 407/2010 του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2010, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού μηχανισμού χρηματοοικονομικής σταθεροποίησης ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2010)0309.

⁽²⁾ ΕΕ L 118, 12.5.2010, σ. 1.